

Vaandeldrager

Jaargang 30 - maart 2014 - nummer 109

Z.K.H. Prins Jaime

In Vuur en Vlam!

- ✓ Z.K.H. Prins Jaime de Bourbon de Parme beschermheer van de VVUGFPI
- ✓ Vaandelgroet voor Z.M. de Koning!
- ✓ 70 jaar D-Day
- ✓ Bcie 17 Painfbat GFPI in Vuur en Vlam!

RODE DRAAD

In de volgende Vaandeldragers kijken we in het kader van de 70-jarige herdenking van de geallieerde invasie in Normandië terug op de landing van de Prinses Irene Brigade op de Franse kust en de acties op de verschillende vaandelplaatsen, "70 jaar na dato". De voorbereidingen voor de invasie waren al in 1943 gestart en gingen ook niet ongemerkt aan de Brigade voorbij. Op 29 september 1943 vertrok het grootste deel van het personeel, vanuit Wrottesley-park bij Wolverhampton, naar de Britse kust bij Harwich, om daar deel uit te gaan maken van de Harwich Defences, onderdeel van het Britse 2e Leger. Eerst in Dovercourt, vanaf 2 januari 1944 bij Frinton on Sea en daarna, vanaf 10 april 1944, weer terug naar Dovercourt. Hier werd veel geoefend, samen met de Home Guard.

De Britse kust 1943/1944: Brigademannen marcheren door Dovercourt, eind 1943.

17 PANTSERINFANTERIEBATALJON

GARDEREGIMENT FUSELIERS PRINSES IRENE

De kern van elk leger wordt gevormd door de militairen die het grondgevecht voeren, de Infanterie.

De soldaten worden met gepantserde rupsvoertuigen naar de plek van actie gebracht. Infanteristen werken met automatische en semi-automatische handvuurwapens, mortieren en antitankwapens. Ook beschikt de infanterie over geavanceerde communicatie- en laserapparatuur en allerlei soorten nachtzichtapparatuur.

YouTube

In deze film op Youtube krijg je een indruk van hoe het er aan toegaat bij de Fuseliers van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene:

www.youtube.com/17painfbatGFPI

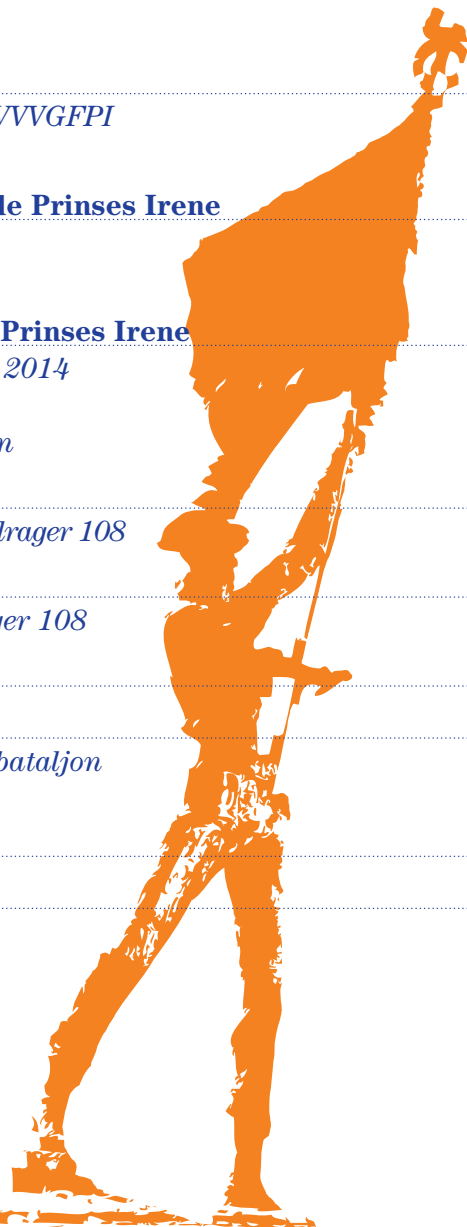
facebook

Voor de meest actuele foto's, video's, meningen en reacties zie:
www.facebook.com/17painfbatGFPI

Inhoud

Van de redactie	2
Van de Regimentscommandant	2
Van de Stichting Brigade en Garde	4
In memoriam	5
Regimentsnieuws	6
<i>Vaandelgroet 2014</i>	6
<i>Kijktip: 'Normandie, De Langste Dag'</i>	7
Vereniging Van Veteranen GFPI	7
<i>Z.K.H. Prins Jaime de Bourbon de Parme beschermheer van de VVVGFP</i>	7
<i>Fuselier waar ben je, wat doe je en wat denk je?</i>	10
Vereniging van Oud-Strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene	12
<i>"Wetenswaardigheden van onze vereniging"</i>	12
<i>Reünie op 23 mei 2014</i>	13
Vereniging van Oud-Strijders Indië-Bataljons Garderegiment Prinses Irene	14
<i>Toespraak van Harry Vleeming, voorzitter VOSIB op 10 januari 2014</i>	14
<i>Secretaris VOSIB 60 jaar getrouwd.</i>	15
<i>Reünie parade-eenheid VOSIB in Kumpulan Bronbeek te Arnhem</i>	16
Vierde bataljon GRPI	17
<i>Uit het dagboek van Jaap Gravesteijn 4 GRPI - vervolg van Vaandeldrager 108</i>	17
Vijfde bataljon GRPI	20
<i>Uit het dagboek van F. Mulder, 5 GRPI - vervolg van Vaandeldrager 108</i>	20
Zesde bataljon GRPI: S-ireentje 75	22
Zevende bataljon GRPI, bataljon Berdjalan	22
<i>Geschiedschrijving van 7 Irene, aangeleverd door leden van het bataljon</i>	22
<i>- vervolg van Vaandeldrager 107</i>	22
Bataljonsflitsen	24
Bataljonsnieuws	26
<i>Functie- en stokoverdracht CSM C Compagnie</i>	26
<i>Op uitzending in MAZAR-e SHARIF</i>	26
<i>Oefening Strong Fusilier/Toon de Bresser Trofee</i>	27
<i>Oefening Recce Wounded Scorpion</i>	31
<i>In vuur en vlam: Compagnie gereed voor de "West"</i>	32

Colofon

Jaargang 30, nummer 109
De Vaandeldrager verschijnt
ieder kwartaal in een oplage
van 1.800 exemplaren en
wordt verspreid via
controlled circulation

Deadline nummer 110
16 mei 2014

Hoofredactie:
Hans Sonnemans
E jwh.sonnemans@mindef.nl

Eindredactie:
Luc Vermeulen, Kol der Fus b.d.
E lvermeulen1@on.nl

Redactie:
Nico Boom, Lkol der Fus
René Bergen Henegouwen, Kap der Fus
Charrel van Sambeeck, Aooi der Fus
Frank Peters, Maj der Fus
Erik Jan Peels, Kpl1 der Fus

Redactieadres:
Redactie De Vaandeldrager
Postbus 33
5688 GZ Oirschot
T 040 - 2665662 en 040 - 2665678
E 17painfbat@mindef.nl

Voorpagina:
Detachment Fuseliers tijdens de vaandelgroet
aan de Koning.

Vormgeving:
G3M - Grafisch & MultiMedia
Management
Zoetermeer - www.g3m.nl

Druk:
Drukkerij Gianotten B.V., Tilburg

© Copyright:
Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

Fotografie:
Nelleke Swinkels – van de Vorst
Wim ter Horst
Erik Jan Peels, Kpl1 der Fus
Robin de Pon, Kpl der Fus

Website:
www.fuseliers.nl

Van de redactie

Door Hans Sonnemans, hoofdredacteur

Het was een mooi begin: op 9 januari van het nog bijna nieuwe jaar defileerden detachementen van alle korpsen en regimenten voor Zijne Majesteit Koning Willem-Alexander, compleet met vaandelgroep. Met deze bijzondere vaandelgroet aan

het staatshoofd, werd het jubileumjaar (200 jaar) van de Koninklijke Landmacht gestart.

Het werd een prachtig visitekaartje dat onze militairen daar afgaven: nog dagenlang circuleerden de foto's en bewegende beelden via de sociale media over het hele internet. Traditie en ceremonieel horen bij de krijgsmacht, dat was weer duidelijk. De Fuseliers, in hun rode ceremoniële tenues, vielen weer duidelijk op!

De volgende dag, 10 januari, vond de viering van de Regimentsjaardag plaats: de verjaardag van ons Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Dit jaar met een bijzondere gast, namelijk Z.K.H. Prins Jaime de Bourbon de Parme, zoon van de naamgeefster van het regiment, Prinses Irene.

Deze dag werd ook gebruikt om de prins te vragen beschermheer te worden van de Vereniging van Veteranen GFPI. Hij stemde hier in toe. Een bijzondere eer voor de vereniging en het regiment en een duidelijke blijk van de warme gevoelens van de naamgeefster van de Irenebrigade Prinses Irene en haar zoon Jaime voor de veteranen van ons regiment.

Een geweldig begin van dit bijzondere jubileumjaar. Een jaar waarin we nog veel gaan herdenken, om

te beginnen de landing in Normandië op 6 juni aanstaande, samen met onze veteranen van de Prinses Irene Brigade. Het belooft een bijzondere gebeurtenis te gaan worden, waar we natuurlijk op gaan terugblikken in ons regimentsblad.

Ons regimentsblad, dat gemaakt wordt door een kleine groep, grotendeels vrijwillige, medewerkers. Voor enkele medewerkers is dit bijzondere jaar echter niet goed begonnen.

Wim ter Horst, veteraan van 7 GRPI en drager van de Gouden Fuseliersspeld, is al vele jaren de spil in het redactionele web, als het gaat om het verzamelen van de kopij van de Indiëbataljons. Op 13 februari overleed, geheel onverwacht, zijn echtgenote Hetty. Ondanks dit grote verlies en verdriet, wilde Wim toch zorgen dat de kopij voor het blad op tijd werd aangeleverd, want, zoals hij zei: "ik kan me geen Vaandeldrager voorstellen zonder de bijdragen van de Indiëbataljons."

Korporaal der Eerste Klasse der Fuseliers Erik Jan Peels, jonge veteraan, fotograaf, communicatiemedewerker en redactielid van de Vaandeldrager, werd tijdens de afgelopen feestdagen opnieuw geconfronteerd met een ernstige ziekte. Hij kan hierdoor geruime tijd zijn werkzaamheden als militair niet uitvoeren maar moet zich concentreren op het gevecht voor zijn gezondheid. Toch wil hij graag op de hoogte blijven van het hele productieproces van de Vaandeldrager via de mail.

Wim en Erik Jan, allebei heel veel sterkte gewenst in de komende moeilijke tijd. Jullie betrokkenheid bij ons regimentsblad is meer dan geweldig.

Van de Regimentscommandant

Door: Nico Boom, Luitenant-kolonel der Fuseliers

Regimentsgenoten, ook in deze Vaandeldrager breng ik u graag weer op de hoogte van de gebeurtenissen die de afgelopen maanden hebben plaatsgevonden. Daarbij wil ik vooruitblikken op een aantal zaken die voor ons Regiment dit jaar op het programma staan. Het jaar 2014 is voor ons allen een bijzonder jaar. Dit jaar herdenken wij dat de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene 70 jaar geleden, in

augustus 1944, voet aan land zette in Normandië. De herdenkingen in Normandië zullen dit jaar dan ook grootser worden aangepakt. Maar daarover later meer. Voordat wij vooruitblikken, wil ik eerst terugkijken op een aantal evenementen waar het bataljon zich op uitstekende wijze heeft gepresenteerd. Het jaar begon voor de Alfa Compagnie met een daadwerkelijke operationele inzet op Curaçao.

In de Nieuwjaarsnacht heeft de compagnie militaire bijstand verleend aan de civiele autoriteiten in de West. De bijstand stond in het teken van de arrestatie van een verdachte, die betrokken zou zijn bij een geruchtmakende moordzaak. De mannen van de Alfa Compagnie hebben zich daar op een goede en professionele wijze geprofileerd. Dit bevestigt weer eens dat men waar dan ook ter wereld op onze Fuseliers kan rekenen. Tot en met april blijft de Alfa Compagnie op Curaçao aanwezig om daar tactisch te oefenen en te schieten.

Op 9 januari heeft het bataljon met een aanzienlijk detachement, ter gelegenheid van het 200 jarig bestaan van de KL, deelgenomen aan de vaandelgroet aan Zijne Majesteit de Koning. De deelnemers bestonden uit de Delta Compagnie, de regimentsadjudant met het vaandel en de regimentscommandant. Het was een indrukwekkende ceremonie. Ik mocht voor de eerste maal in ons rode ceremoniële tenue optreden. En ik kan u melden dat menig ander regimentscommandant met enige jaloezie naar ons keek. Ik was er trots op dat ik als commandant het regiment mocht vertegenwoordigen. Velen hadden gedurende de ceremonie hun kippenvelmoment. Het was een indrukwekkende dag. Die week werd afgesloten met een uiterst geslaagde regimentsverjaardag. Ook die had dit jaar een bijzonder karakter. Z.K.H. Prins Jaime De Bourbon de Parme vereerde ons met een bezoek. Wat opviel, was de ontspannen sfeer en de oprechte belangstelling van de prins voor het regiment, de veteranen en de jonge garde. Wij waren dan ook verheugd met het bericht dat hij in de toekomst wil optreden als beschermheer van de VVVGFPi.

De Bravo Compagnie is zich momenteel aan het voorbereiden op hun verblijf van vier maanden op Curaçao. Zij zullen begin april aldaar de Alfa Compagnie aflossen. Momenteel volgen zij een intensief opleidings- en trainingsprogramma. Eén van die trainingen richt zich op het zogenaamde “Beteugelen van Woelingen”. Dit is het beste te vergelijken met optreden als deel van een mobiele eenheid van de politie. Vooral de-escalerend optreden is één van de belangrijkste leerdoelen. Deze opleiding wordt verzorgd door onze Koninklijke Marechaussee. Prachtig om te zien hoe onze mannen in die de-escalerende rol prima uit de voeten kunnen. Soms vielen er met de lange wapenstokken rake klappen, maar onze Fuseliers waren niet te verleiden om in de geweldsspiraal mee te gaan. Er werd beheerst gereageerd en van hoog tot laag gedisciplineerd opgetreden.

De Charlie Compagnie zal, zoals in de vorige Vaandeldrager al was gemeld, als eerste compagnie worden omgevormd naar een zogenaamde “gemotoriseerde compagnie”. Dit betekent dat zij rond de zomer hun Infanterie Gevechts Voertuigen CV-90 zullen inleveren. Het is de bedoeling dat er vanaf begin augustus een set met Bushmasters en open Mercedes Benz (CdI) bij de eenheid zal instromen. Momenteel wordt er hard gewerkt aan de benodigde operationele concepten, doctrines en tactische voorschriften om met de nieuwe gemotoriseerde eenheid uit de voeten te kunnen. Er moet op diverse gebieden nog veel werk worden verzet. Maar de opdracht is helder, de drive is er en een ieder staat klaar om de nieuwe uitdagingen aan te gaan. Het wordt door vrijwel iedereen als een prachtige uitdaging gezien. Meer over “Mot” volgt uiteraard in de komende Vaandeldragers.

Ook wil ik de vele regimentsgenoten noemen die momenteel in de wereld zijn ingezet voor de vrede en veiligheid van anderen. Nog steeds draagt het bataljon bij aan de ISAF-missie in Afghanistan. Ook leveren wij personeel aan de missie in Turkije en leveren wij trainers aan de diverse EU- en ACOTA- (African Contingency Operation Training and Assistance) trainingsmissies in Afrika. Zij doen daar uitstekend werk en vertegenwoordigen ons Regiment op waardige wijze. Iets waar wij allen trots op mogen zijn.

Tot slot staat dit jaar in het teken van de 70e herdenking van de invasie in Normandië. Traditiegetrouw zullen wij dit jaar ook afreizen met onze oud-strijders naar Arranches. Net zoals 10 jaar geleden zal deze herdenking, ook internationaal, groots worden aangepakt. Vele Staatshoofden en hoogwaardigheidsbekleders zullen dit jaar hun eer betonen aan al diegenen die zich hebben ingezet voor onze vrijheid. Op 6 juni (D-Day) zullen wij samen met onze oud-strijders ook stilstaan bij de inzet van de KNBPI die in augustus 1944 in Normandië aan land kwam. Bij deze gebeurtenis zal dit jaar, zowel in de komende Vaandeldragers als op 6 juni, extra worden stilgestaan.

Van de Stichting Brigade en Garde

*Tekst: Kees Nicolai, Generaal-majoor der Fuseliers b.d.
Voorzitter Stichting Brigade en Garde*

Gouden Fuseliersspeld voor Henny Meijerink

In de editie van “de Vaandeldrager” van december 2013 heb ik al melding gemaakt van het feit dat, behalve aan Harry Vleeming, nog een tweede Gouden Fuseliersspeld was toegekend, maar dat deze nog moest worden uitgereikt.

Ik kan u melden dat bij het verschijnen van deze editie, tijdens de 22e reünie van “de Vrienden van de Westenbergkazerne” op donderdag 13 maart, deze speld is uitgereikt aan Kapitein b.d. Henny Meijerink. Henny was de medeoprichter van dit reüniegezelschap en heeft gedurende 21 jaar deze reünies georganiseerd.

Daarnaast was hij in die hoedanigheid zeer frequent aanwezig bij zowel vreugdevolle, als droeve momenten binnen ons regimentsgebeuren. Hoewel hij behoorde tot het dienstvak van de Militaire Administratie was hij in dat opzicht een lichtend voorbeeld voor menig Fuselier.

Henny, namens het gehele regiment, van harte proficiat en bedankt!

Schenking van de heer van Vlijmen

Een ander heuglijk feit, dat ik kan melden, is dat de Stichting Brigade en Garde kort voor de jaarwisseling ten behoeve van onze Historische verzameling een schenking heeft ontvangen van de heer M.B.M.J. van Vlijmen.

Behalve een Willy's jeep met aanhanger (waren reeds in bruikleen aanwezig), omvat deze schenking

ook een reeks van andere goederen uit de nalatenschap van zijn broer, de heer E.M.M.J. van Vlijmen, oud-strijder van de Koninklijke Nederlandse Brigade “Prinses Irene”.

Ik noem hierbij specifiek diens dagboek, notities, een schetsboekje, tekeningen, foto's uit de oorlogsjaren en voorts een battledress uit die tijd, alsmede een reeks van overige uitrustingsstukken. Voorwaar een uiterst waardevolle aanwinst voor onze collectie, waar wij allen, maar onze conservator Hans Sonnemans in het bijzonder, zeer verheugd over zijn.

Ook op deze wijze zeg ik de schenker, namens ons allen, van harte dank!

Zoon Prinses Irene beschermheer VVVGPI

En tot slot moet mij nog van het hart, dat wij als Stichting aangenaam getroffen waren door de aanwezigheid van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Jaime de Bourbon de Parme bij de viering van onze 73e Regimentsjaardag en nog meer door het feit, dat hij op diezelfde dag geïnstalleerd is als beschermheer van de VVVGPI (waarover elders in dit blad ongetwijfeld meer), waarmee hij in de voetsporen is getreden van zijn moeder.

Met dit verschil, dat hij nu beschermheer is van al onze veteranen, “jong en oud”.

Dit heeft deze jaardag een extra feestelijk tintje gegeven.

Volo et Valeo

De Britse kust 1943/1944: Oefeningen met de Britse Marine: landingen op het strand, omgeving Frinton on Sea, voorjaar 1944.

In memoriam

Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene en de Indië Bataljons GRPI.

Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare. Mogen zij rusten in vrede!

VOSKNBPI

Mevr. A.M. Sann	11 januari 2014	Canandaigua, NY, USA
J. Kooijman	2 februari 2014	Doorn

Vierde bataljon GRPI

W.C. Baas	3e Cie	24 december 2013	Hoogvliet
Mevr. C. Weterings – Mulder, echtgenote van A. Weterings	Staf Cie MT	6 januari 2014	Rijswijk
J.L. Baas	Staf Cie MT	9 januari 2014	Heiloo

Zesde Bataljon GRPI

J. Smit	Staf	14 september 2013	Doetinchem
G. Eikenbroek	3e Cie	15 januari 2014	Schiedam.
J.P. Hendriksen		2 januari 2014	Rozenburg
C. van der Burgt		11 februari 2014	Putten

Zevende Bataljon GRPI

A.E. van 't Hoog	2e Cie.	27 december 2013	Geldermalsen
B.D. Aalders	Staf	8 februari 2014	Nijmegen
H.B. ter Horst – Mol, echtgenote van W. ter Horst	4e Cie	13 februari 2014	Zutphen

De Britse kust 1943/1944: Oefeningen met de Britse Marine: landingen op het strand, omgeving Frinton on Sea, voorjaar 1944.

VAADELGROET 2014

Op 9 januari jl. defileerden de detachementen van alle regimenten en korpsen voor de koning. In Nederland is dat echter uniek. De vorige vaandelgroet aan een Nederlands staatshoofd was in 1980 rond de troonafstand van Koningin Juliana. Tevens is dit de aftrap van het jubileum 200 jaar Koninklijke Landmacht.

Achtergrond informatie: Na de landing van Prins Willem Frederik (de latere Koning Willem I) op het strand van Scheveningen op 30 november 1813, begon de vorming van het Koninkrijk der Nederlanden. Een belangrijke mijlpaal daarin was de oprichting van een landmacht. Dat gebeurde op 9 januari 1814. Met een handtekening besluit Koning Willem I als 'soeverein Vorst' tot oprichting van een 'Staande Armee'. Het verleden en de wapenfeiten van Nederlandse landstrijdkrachten begonnen echter al eeuwen daarvoor. In 2014 zal de Koninklijke Landmacht op verschillende manieren aandacht besteden aan haar roemrijke verleden en respect betuigen aan de militairen die in de vaderlandse geschiedenis hun bijdrage hebben geleverd aan onze huidige samenleving. Maar het jubileumjaar is niet louter geschie-

denis en niet alleen voor eigen kring. Integendeel. De landmacht wil het jubileumjaar vieren met de samenleving en deze de gelegenheid bieden kennis te maken met moderne militairen en hun werk.

Bron: <http://www.200jaarkoninkrijk.nl>

KIJKTIP: 'NORMANDIË, DE LANGSTE DAG'

Na de uitzending 'De Slag Om Arnhem', komt jongerenomroep BNN met een follow-up: groter, meeslepend en heftiger dan ooit. Dertig totaal verschillende civiele kandidaten van tussen de 18 en 25 jaar oud kregen elk in de huid van een geallieerde militair uit de Tweede Wereldoorlog en herbeleefden zo de grootste militaire operatie uit de geschiedenis. Negen militairen, waaronder vier van 17 Pantserinfanteriebataljon GFPI (de Korporaals der Eerste Klasse Hendriks en Sirken, Sergeant-majoor Jansen en Kapitein Kerstens) verleenden in de zomer van 2013 als instructeur en begeleider steun aan deze EYEWORKS-productie, die binnenkort op de publieke omroep te zien zal zijn.

Op 6 juni 1944 (D-Day) kwamen tienduizenden veelal jonge militairen aan land in Normandië met

als doel Europa te bevrijden. Dit belangrijke historische moment uit de Tweede Wereldoorlog, dit jaar 70 jaar geleden, wordt in 'De Langste Dag' herbeleefd door 30 Nederlandse leeftijdsgenoten. In een reality-programma van 8 afleveringen, landen zij na diverse basis-, amfibische en paratrainingen op het dramatische UTAH BEACH of springen zij uit een historische Dakota boven de originele drop-zone van Sainte-Mère-Église, Normandië. De strijd en afvalrace brengt hen via de havenstad Cherbourg uiteindelijk naar de Franse hoofdstad Parijs.

De serie van acht afleveringen van 'De Langste Dag', gepresenteerd door Patrick Lodiers, is vanaf zondag 2 maart 2014, 20.25 uur te zien op BNN Nederland 3. Kijken!

Vereniging Van Veteranen GFPI

Voorzitter: Brigadegeneraal der Fuseliers Arie Vermeij, Zoutmansweg 26, 2811 ET Reeuwijk
Secretaris: Luitenant-kolonel Andy van Dijk, Laan van Everswaard 47, 4617 LH Bergen op Zoom, contact: vvvgfpi@home.nl

Penningmeester/ledenadministratie: Lucien van Groenestijn, Slakkenveen 403, 3205 GL Spijkenisse, tel. 0497-591943, Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda. Tel: 070- 3163011

Voor meer informatie: www.vvvgfpi.nl

Z.K.H. PRINS JAIME DE BOURBON DE PARME BESCHERMHEER VAN DE VVVGFP

Tekst: Brigadegeneraal der Fuseliers, Arie Vermeij, voorzitter Vereniging Van Veteranen GFPI

In deze rubriek vindt u verenigingsnieuws van de VERENIGING VAN VETERANEN GFPI en besteden we dit keer extra aandacht aan verhalen van 'jonge' veteranen.

Z.K.H. Prins Jaime wordt onze beschermheer

In het laatste kwartaal van 2013 zochten wij (onder aanvoering van Generaal-majoor b.d. Rudi Hemmes) via H.K.H. Prinses Irene de toestemming om haar zoon Prins Jaime te vragen beschermheer van de VVVGFP te worden. Prinses Irene stemde in en het verzoek werd in overweging genomen. De regimentsjaardag leek het bestuur een goed moment om het gesprek hierover daadwerkelijk te voeren. Daarom nodigden wij Z.K.H. Prins Jaime de Bourbon de Parme uit om 10 januari met ons te vieren. Bij de viering en dit overleg bleek dat onze inschatting juist was; Prins Jaime had al eerder met Nederlandse militairen samengewerkt in Afghanistan en dat was goed te merken. Hij voerde zeer open en ontspannen

gesprekken met oude en jonge veteranen en stelde de juiste vragen bij ons overleg. Wij zijn dan ook trots en vereerd om te kunnen melden dat wij Z.K.H. Prins Jaime de Bourbon de Parme als beschermheer van de VVVGFP en onze leden hebben mogen installeren. Wij zien dit als een stuk waardering van het

Koningshuis voor de veteranen van ons regiment. Z.K.H. Prins Jaime de Bourbon de Parme treedt hiermee in de voetsporen van zijn moeder - en naamgeefster van het regiment – H.K.H. Prinses Irene der Nederlanden, die officieus deze rol al sinds lange tijd vervult voor de oud-strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene (WO II).

Prins Jaime werkt bij het ministerie van Buitenlandse Zaken in Den Haag en wordt binnenkort de Nederlandse ambassadeur bij het Vaticaan. Hij heeft ervaring opgedaan als Eerste Secretaris op de Nederlandse ambassade in Irak en daarna heeft hij de functie van politiek adviseur (polad) vervuld bij het Provinciaal Reconstructie Team in Pol-e Khomri in de provincie Baghlan in Afghanistan. Omdat de prins in februari verwacht vader te worden, hebben wij hem, als feestelijke bezegeling van ons overleg, een grote beer aangeboden, getooid met het 'invasiekoord' (red: inmiddels zijn de prins en zijn echtgenote Viktória op vrijdag 21 februari ouders geworden van dochter Zita Clara).

Reünie VVVGFI dit jaar op vrijdag 23 mei

Dit jaar nodigen wij jullie allemaal uit op vrijdag 23 mei voor onze jaarlijkse reünie in Oirschot. Speciaal op vrijdag, omdat we de aantallen actief dienende veteranen op de zaterdagen zagen teruglopen. Wij begrijpen heel goed dat door frequente afwezigheid de zaterdag voor gezinnen heel erg belangrijk en druk is. Doe jezelf en ook ons dan op 23 mei een groot plezier en laat zien dat de vrijdag een goede keuze is, door je massaal op te geven via de website en deel te nemen aan ONZE reünie in Oirschot. Hopelijk tot ziens op 23 mei op de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne in Oirschot!

Bronzen buste Ted Meines en afscheid

Generaal-majoor b.d. Leen Noordzij

Op vrijdag 13 december werd in Doorn een bronzen buste onthuld van Luitenant-generaal b.d. Ted Meines,

als eerbetoon aan de grondlegger van de naoorlogse veteranenbeweging. Deze onthulling werd gecombineerd met het afscheid van Generaal-majoor der Fuseliers b.d. Leen Noordzij als voorzitter van het Veteranen Platform, die tijdens dit afscheid zeer terecht geroemd werd om zijn grote inzet voor de waardering en erkenning van en de zorg voor veteranen.

De onthulling van het beeld werd verricht door de zoon en kleinzoon van Generaal Meines in aanwezigheid van een groot aantal vertegenwoordigers uit de veteranenwereld en defensie, waaronder Luitenant-generaal der Mariniers Ton van Ede, Inspecteur Generaal der Krijgsmacht, tevens Inspecteur der Veteranen. De toenmalige Chef Militaire Huis, Generaal-majoor Henk Morsink, las bij die gelegenheid een brief voor van Koning Willem-Alexander.

De Koning noemde Meines de nestor van onze veteranen en roemde hem als onvermoeibaar pleitbezorger en belangenbehartiger van onze veteranen. Het Veteranen Platform liet ter gelegenheid van de bronzen buste ook een brochure vervaardigen, waarin de verdiensten van Generaal Meines uitgebreid zijn beschreven. Generaal Meines was van dit alles zichtbaar ontroerd, zeker toen als klap op de vuurpijl aan het eind van de ceremonie de "Band of Liberation", een looporkest uit Leiden, gekleed in uniformen uit de Tweede Wereldoorlog, kwam binnenmarcheren en een muzikaal eerbetoon ten gehore bracht.

De buste krijgt een plaats in de nieuwbouw van stichting de Basis, een instelling voor professionele dienstverlening op het vlak van preventie en (na-)zorg bij ingrijpende gebeurtenissen voor (oud-) medewerkers van ambulance, brandweer, defensie, openbaar vervoer en politie, nabij het kantoor van het Veteranen Platform op de verdieping waar ook andere veteranengerelateerde organisaties zijn gevestigd.

De beleving van de regimentsjaardag door Korporaal b.d. Dirk Smit

Om 06.15 uur gaat de wekker, het valt niet mee om zo vroeg op te staan na een avonddienst tot 23.00 uur. In record tempo wassen, aankleden en ontbijten. Mijn instructeurs van de AMO zouden trots zijn...

Een kwartier later zit ik in de auto onderweg naar Oirschot voor de Regimentsjaardag 2014. Vroeg weg om op tijd aanwezig te zijn. De reis naar Oirschot gaat voorspoedig en gelukkig zonder files. Om 08.15 uur sta ik aan de poort van Legerplaats Oirschot: ik zie nog geen Fuseliers aan de poort staan en zet mijn auto maar even aan de zijkant neer en loop naar het wachtgebouw. Ik ben niet de eerste! In het voorpor-

taal van het wachtgebouw zie ik al wat bekende koppen: Johan Volwater, Danny Roodzandt en niet veel later nadat ik binnen kwam, ook de bus met het Belgische Bataljon Bevrijding/5e linie. Het duurt even voordat we de kazerne op mogen. De namenlijst is nergens in het wachtgebouw te vinden. Na een aantal minuten arriveren de Fuseliers, die ons gaan toelaten tot de kazerne.

In het regimentsgebouw Congleton staat de hoognodige koffie al klaar. We laten de koffie goed smaken, samen met een saucijzenbroodje. Al snel loopt de bar vol met andere genodigden en het duurt dan ook niet lang, voordat we druk bezig zijn met het begroeten van allerlei bekenden! Voor we het weten worden we verzocht om ons naar het monument te begeven voor de herdenking aldaar. Het was een respectvolle herdenking met toespraken van Dhr. Hemmes en Dhr. Vleeming. De herdenking was deze keer extra bijzonder door de aanwezigheid van Z.K.H. Prins Jaime de Bourbon de Parme.

Na de herdenking was het voor ons, Johan Volwater, Danny Roodzandt, Ralph Koring en ondergetekende, tijd om te gaan omkleden voor de regimentscross. Voor het eerst in de geschiedenis mogen er veteranen mee doen met de regimentscross. Het is geen toptijd geworden, maar we zijn als een team over de finish gekomen. Het meedoen en samen binnenkomen was het belangrijkste! Volgend jaar weer! Na het douchen en omkleden begaven we ons naar het KEK-gebouw voor de lunch. Deze was prima verzorgd met belegde broodjes, kroketten, soep, koffie, thee, melk en verse vruchtensappen. We lieten het ons goed smaken na de geleverde inspanning tijdens de regimentscross.

De rest van de sportwedstrijden, die door de leden van het bataljon en de Belgische collegae werden gehouden, hebben we gelaten voor wat het was en zijn een ronde over de kazerne gaan maken. Tussen de diverse locaties waar we zijn geweest, kwamen ook al snel de verhalen naar boven....

“Time flies” met al die herinneringen...voor we het weten is het tijd voor de borrel. Na een drankje en een hapje is het weer tijd om naar huis te gaan. Ik kan terugkijken op een gezellige en geslaagde regimentsjaardag, waarbij ik de nodige bekenden heb gezien en gesproken. Ik hoop dat ik volgend jaar wat meer ‘jonge’ veteranen (Fuseliers, korporaals, etc.) mag treffen tijdens de regimentsjaardag, of nog eerder, tijdens de reünie op 23 mei 2014.

Hoge opkomst bij eerste landelijke ontmoetingsdag nuldlijnshelpers veteranen

Zo'n 140 vrijwilligers in de steun en opvang van veteranen en hun dierbaren waren op zaterdag 14 december in Doorn bijeen voor een landelijke ontmoetingsdag. Deze activiteit maakte deel uit van het driejarige project Versterking Nuldlijnsondersteuning Veteranen van het Veteranen Platform (VP) met financiële steun van het zgn. “vfonds”. De “nuldlijnshelpers veteranen”, zoals de vrijwilligers worden genoemd, vormen een landelijk netwerk, dat in staat is om op een verantwoorde en laagdrempelige wijze veteranen met een hulpvraag op te vangen en zo nodig de weg te wijzen naar het Landelijk Zorgsysteem voor Veteranen (LZV).

Berend Berendsen toont het nieuwe logo Veteranenloket

De landelijke ontmoetingsdag vond plaats in het nieuwe gebouw van Stichting de Basis. Deze stichting heeft deze dag in opdracht van het VP ook uitgevoerd, in nauwe samenspraak met de projecteider vanuit het VP, Kolonel b.d. Mettes van der Giessen. In de morgenuren waren er toespraken van de voorzitter van het VP, Brigadegeneraal b.d. Hein Scheffer, Commandant Landstrijdkrachten, Luitenant-generaal Mart de Kruif en drs. Berend Berendsen (voorzitter LZV). Generaal de Kruif overhandigde speciaal voor deze gelegenheid een nieuwe “coin” aan Generaal Scheffer. Het ging om de eerste in een reeks, met het nummer 001. De coin is een metalen munt voor nuldlijnshelpers veteranen met een certificaat van bekwaamheid vanwege het goed doorlopen van de trainingen van Stichting de Basis. Hein Scheffer ontving eerder al het eerste certificaat van bekwaamheid uit handen van directeur-bestuurder van de Basis, Hugo van de Kamp en is hij zo voortrekker voor alle andere nuldlijnshelpers. De coin is afgeleid van het logo van de nuldlijnsondersteuning dat door Hein Scheffer in zijn toespraak is onthuld.

Betrokken vrijwilligers

Hein Scheffer bood met zijn presentatie een uitgebreide toelichting op het landelijk netwerk. De centrale vraag is: veteraan, hoe kan ik je helpen? Om tot dat netwerk te komen zijn afspraken gemaakt met veteranenorganisaties en ontmoetingscentra, is een compleet aanbod van trainingen en workshops ontwikkeld door de Basis, is een centrale klachtencommissie ingericht en zijn nog tal van andere voorwaarden gesteld en voor een goed deel al ingevuld. Eind 2015 moet het netwerk volwassen zijn met zo'n vijfhonderd gecertificeerde veteranenhelpers. Speerpunten voor 2014 zijn het investeren in kwaliteit, het managen van verwachtingen en het zoeken van de samenwerking met instanties die vaak in contact komen met veteranen zoals gemeenten en huisartsen. De Commandant Landstrijdkrachten Mart de Kruif stak zijn bewondering en waardering voor dit project en de nuldelijnschelpers niet onder stoelen of banken. Hij prees de inzet en verantwoordelijkheidszin van de aanwezige nuldelijnschelpers en verklaarde al maatregelen te hebben genomen om deze vorm van steun in te voeren in zijn organisatie en een goede aansluiting van de Landmacht bij dit systeem. Hij ontving daarvoor een spontaan applaus van de nuldelijnschelpers.

De werking en mogelijkheden van het LZV werden uitgebreid toegelicht door Berend Berendsen en dat bood een welkome aanvulling op de kennis van de nuldelijnschelpers over de veteranenzorg in Nederland. Het gaat om ketenzorg en dat betekent dat cliënten met een enkele toegang - het Centraal Aanmeldpunt Veteranen (CAP) - zorg op maat kunnen ontvangen, in principe zo dicht mogelijk bij huis. De heer Berendsen benadrukte de hoge kwaliteitseisen van het LZV en noemde het zijn persoonlijke missie om de veteraan en zijn dierbaren de best mogelijke zorg te kunnen bieden. Hij waarschuwde echter ook voor te hoge verwachtingen, zoals 24/7 crisiszorg en crisisopvang voor veteranen vanuit het LZV. Dat kan alleen waargemaakt worden door inzet van de reguliere instanties op dit gebied. Hij benadrukte het

Hein Scheffer ontvangt coin van Mart de Kruif

belang van de ondersteuning vanuit de eigen omgeving van de veteraan. Het doel moet zijn om elkaar te versterken door het werk goed af te stemmen. Als primeur voor deze dag toonde hij ook het nieuwe logo van het Veteranenloket dat naar verwachting in de eerste helft van 2014 open zal gaan.

Deze dag werd mede mogelijk gemaakt door het vfonds en Stichting de Basis.

FUSELIER WAAR BEN JE, WAT DOE JE EN WAT DENK JE?

De vragen voor deze rubriek zijn dit keer voorgelegd aan:

Adjutant- onderofficier Frans Jordan. De vragen heeft Frans zoveel mogelijk in zijn verhaal beantwoord.

Adjutant-onderofficier Frans Jordan:

Omdat de binding vanuit het verleden (17 Painfbat, Ccie en 13 Ststcie Mechbrig) toch nog heel sterk is en het Fuseliershart nog iets wil zeggen, wil ik bij deze toch iets melden vanuit een uitzending die niet te vergelijken is met elke uitzending die ik in het verleden heb meegemaakt.

Ooit, in een ver verleden ('86), ben ik begonnen bij de luchtmacht en als dienstplichtig soldaat ben ik geplaatst geweest bij 12 GGW (Groep Geleide Wapens) te Schöppingen (BRD) om daarna KVV-er (Kort Verband Vrijwilliger) te worden bij de Klu, eveneens bij de GGW, maar dan in Stolzenau (5 GGW)

In '92 ben ik overgestapt naar de KL en mijn startfunctie was bij HET regiment, 17 Painfbat Ccie. Met deze club, na nog een dienstplichtige lichteing te hebben gedraaid en uiteindelijk over te zijn gegaan op de BBTERS, ben ik in '96 op uitzending gegaan naar Bosnie, Knesevo. Dit was reeds mijn 2e uitzending,

aangezien ik in '91 al met de GGW in Diyarbakir zat om de eerste patriotmissie mee te maken.

Toen ik in 2002 wederom onder de vlag van Prinses Irene SFOR 13 mocht meemaken, had ik inmiddels mijn 3e uitzending er op zitten. Ik was op dat moment dan ook geplaatst bij 13 Stscie Mechbrig. De 4e uitzending vond eveneens plaats in Bosnië, waar ik met 13 Bevocie EUFOR 3 heb mogen draaien. Om het lijstje compleet te maken zat ik in 2009 in Afghanistan als A-rotant ($\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$).

Nu ben ik inmiddels mijn 6e uitzending ingegaan en om even aan te geven t.o.v. de voorgaande keren, dit is heel wat anders. Op dit moment zit ik in Incirlik, Adana, Turkije, samen met de oude Klu-collega's van de GGW onder de vlag van BMDTF (Ballistic Missile Defence Task Force) "Operation Active Fence".

Wij zijn hier met een combinatie van hoofdzakelijk lucht- en landmachten, aangevuld met bepaalde disciplines van KM en KMAR. Een paars geheel zal ik maar zeggen. De werkwijze op het DGLC (Defensie Grondgebonden Luchtafweer Commando) is ook al paars, maar hier wordt dat nog eens extra benadrukt.

Wij zijn hier om de 2 miljoen inwoners van Adana te beschermen tegen balistische missies die mogelijk van Syrisch grondgebied af zouden kunnen komen. Niet een zelfde missie als in Bosnië, of Afghanistan, maar daarom zeker niet minder complex.

Omdat het DGLC nog niet in zijn logistieke lijnen over is op SAP (red: een software-systeem van het van oorsprong Duitse softwarehuis SAP), hebben we hier dan ook nog steeds 2 verschillende systemen (BBS en VA). Iets waar wij beiden (landmacht en luchtmacht) enorm aan moeten wennen, gezien het feit dat bij het CLSK (Commando Luchtstrijdkrachten) de aanvoerlijnen vaak wat korter zijn. En wij als landmachers, gezien onze manier van "in de lijn" te werken vaak niet snappen dat een prio echt een prio is, omdat een radarsysteem nou eenmaal niet zomaar vervangen kan worden, maar wel 24/7 paraat staat.

Mede door deze missie, waar ook collega's van het OOCL (Operationeel Ondersteuningscommando Land) en 13 en 43 Mechbrig bij betrokken zijn, kan er, naar ik hoop, wat meer begrip worden gekweekt tussen beide krijgsmachtdelen.

Na deze missie, afhankelijk van de verlenging, zal ik mogelijk vier maanden later weer terugkeren naar deze locatie, om nr. 7 in het rijtje van uitzendingen te gaan draaien. Voor onze collega's van DGLC is dit ook het geval. Verrassend dat toch, ondanks de hoge werk en uitzendddruk, de motivatie hoog blijft, waardoor je merkt dat de liefde voor de geleide wapens onverminderd blijft bestaan.

Uiteindelijk wil ik toch meegeven dat ik, door alle uitzendingen die ik heb gedraaid, met op de voorgrond de plaatsingen en uitzendingen van het regiment GFPI, deze uitzending ben ingegaan met een gerust hart.

Ik denk dat in de toekomst, of je nou luchtmachter, landmachter (Fuselier of Limburgse Jager) of marineman bent, wij allemaal de neuzen dezelfde kant op hebben staan en voor één gezamenlijk doel gaan.

Met de kreet "Goed voorbeeld doet goed volgen, een militair (Fuselier) die altijd lacht, hahaha!!!".

Kopij

Zijn er leden die iets te vertellen hebben over hun huidige of inmiddels afgesloten uitzending, of over hun vervolgloopbaan buiten defensie, stuur een goed verhaal met een paar foto's naar onze secretaris. Mocht je niet zo'n schrijver zijn, meld je dan gerust aan voor een interview.

Breng een nieuw lid aan en je krijgt een uniek cadeautje!

Ten slotte is ons ledental inmiddels gestegen tot bijna 650 betalende leden, maar we vertegenwoordigen circa 6000 (jonge) veteranen: dus word betalend lid. Dan kunnen wij onze stem in de belangenbehartiging nog duidelijker laten klinken. Wil je jezelf of iemand anders aanmelden als lid van de VVVGFPi, kan dat bij onze secretaris vvvgfpi@home.nl of surf naar onze website www.vvvgfpi.nl. Op onze website kun je via het gastenboek, of de links mogelijk ook je 'oude kameraad' terugvinden, artikelen over uitzendingen lezen en foto's bekijken. Afsluitend nog een allerlaatste verzoek van onze ledenadministratie; geef a.u.b. je nieuwe adres door als je verhuist.

Vereniging van Oud-Strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

Voorzitter: Generaal-majoor b.d. R.W. Hemmes, Thorbeckelaan 74, 2564 BS 's-Gravenhage

Secretaris: F.C. van der Meeren, Noordsingel 23, 4611 SB Bergen op Zoom

Bij overlijdensgevallen van leden van bovengenoemde vereniging graag bericht aan:

Nelleke Swinkels – van de Vorst, Esdoornstraat 21, 5682 CM Best, of e-mailadres:

nellekeswinkels@onsbrabantnet.nl. Tel: 0499-374444 en tel: 06-54796857.

Gelieve ook uw adreswijziging naar Nelleke Swinkels te sturen.

Website: www.prinsesirenebrigade.nl

"WETENSWAARDIGHEDEN VAN ONZE VERENIGING"

Tekst: Rudi Hemmes, Voorzitter van de Vereniging van Oud-Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene"

Het jaar 2014 begon goed

Wij hopen dat u allen een goed begin van 2014 hebt beleefd en dat het jaar voor u allen een goed jaar mag zijn. Het nieuwe jaar begon voor onze vereniging buitengewoon goed. Het bestuur van de Vereniging Van Veteranen van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene (VVVGFPi), waar onze vereniging en die van de Indië Bataljons zijn ondergebracht, had vorig jaar besloten dat het een goed idee zou zijn om voor de voortzetting van de tradities van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene een beschermheer te zoeken. Uiteraard moest dat in overleg met Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Irene gebeuren.

Beschermheer Prins Jaime de Bourbon de Parme

De gedachten gingen uit naar de zoon van Prinses Irene, Prins Jaime, die haar tijdens de viering van de 70ste verjaardag van het Regiment al een keer had vertegenwoordigd. Het bleek bij die gelegenheid dat

ZKH Prins Jaime de Bourbon de Parme

Prins Jaime, die voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken naar Afghanistan en Irak uitgezonden is geweest, zich bij de veteranen van ons Regiment als een vis in het water had gevoeld. Prinses Irene vond het een goed idee om haar zoon voor de functie van beschermheer van de VVVGFPi te vragen en ook de

Prins was heel enthousiast. Daarop werd Prins Jaime uitgenodigd voor een kennismaking met het bestuur van de VVVGFPi tijdens de Regimentsjaardag.

Regimentsjaardag

Op 10 januari werd de 73ste verjaardag van het Regiment gevierd met een Engels ontbijt, een buitengewoon appèl en de gebruikelijke sportwedstrijden. De belangstelling was groot en de dag verliep voortreffelijk. De aanwezigheid van Prins Jaime maakte deze verjaardag natuurlijk heel bijzonder. De kennismaking met het bestuur van de VVVGFPi verliep in een heel gemoedelijke sfeer en middels een persbericht hebben we wereldkundig gemaakt

Bestuur VOSKNBPI en Prins Jaime tijdens de viering van de 70ste verjaardag van het Regiment

dat Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Jaime het beschermheerschap van de VVVGFPi heeft aanvaard. Wij hopen Prins Jaime bij vele gelegenheden van ons Regiment te mogen begroeten. Iets later bereikte ons het bericht dat de prins ook de Nederlandse ambassadeur bij de Heilige Stoel in Vaticaanstad is geworden.

Koorduitreiking in Hedel

Op 25 april worden er in Hedel weer Fuseliers beëdigd en zullen er koorden worden uitgereikt. Ik hoop dat velen in de gelegenheid zullen zijn daarbij aanwezig te zijn. Laat u aan Frans van der Meeren even weten of we op uw komst mogen rekenen.

Reünie van de Oud Strijders

Op vrijdag 23 mei wordt in Oirschot de reünie van onze vereniging georganiseerd, waarbij onze jaarvergadering wordt gehouden. Net zoals vorig jaar zal dit een gecombineerde reünie zijn van jonge en oude veteranen. Maar er wordt gezorgd voor een “eigen hoekje”, zodat u uw oude kameraden weer kunt ontmoeten. In deze Vaandeldrager vindt u ook het programma voor deze dag.

Ik hoop dat ook hierbij velen van u aanwezig kunnen zijn.

Ik kijk naar u uit.

De Britse kust 1943/1944: Oefeningen met de Britse Marine. Gaasmatten worden vastgezet op het strand, zodat voertuigen en motoren gemakkelijker door het zand kunnen rijden vanaf de landingsvaartuigen.

REÜNIE OP 23 MEI 2014

Op vrijdag 23 mei a.s. vindt voor de tweede maal de gezamenlijke reünie plaats voor de veteranen van de VOSKNBPI en de jonge veteranen. Het bestuur van de Vereniging van Veteranen Garderegiment Fuseliers Prinses Irene is al begonnen met de voorbereidingen en nodigt u van harte uit om de reünie bij

Tekst: Frans van der Meeren, secretaris VOSKNBPI

te wonen. Aan deze reünie zijn voor veteranen van de VOSKNBPI geen kosten verbonden. De reünie zal dus plaats vinden op **vrijdag 23 mei 2014** op de Generaal-majoor de Ruyter van Steveninckkazerne in Oirschot.

Het programma ziet er als volgt uit:

Programma:

09.30 – 10.00 uur	Ontvangst leden VOSKNBPI, VVVGFPi en andere genodigden in het KEK gebouw (gebouw 150)
10.15 uur	Welkomstwoord door de voorzitter van de VVVGFPi, Brigadegeneraal der Fuseliers Arie Vermeij
10.30 – 11.30 uur	Algemene ledenvergadering VOSKNBPI in het KEK gebouw
10.30 – 11.30 uur	Algemene ledenvergadering VVVGFPi
10.30 uur	Museum Stichting Brigade en Garde open
11.30 uur	Verplaatsen naar de bataljonappèlplaats
11.45 – 12.45 uur	Dodenherdenking bij het monument
13.00 – 14.00 uur	Nasi-maaltijd in KEK gebouw (geb. 150)
14.00 – 16.00 uur	Voortzetting reünie en gezellig samen zijn in de Rhinobar

U wordt vriendelijke verzocht zich voor 1 mei 2014 telefonisch of per e-mail op te geven bij secretaris Frans van der Meeren.

Secretariaat: Noordsingel 23 4611 SB Bergen op Zoom tel 0164-241119.

E-mail: frans.meeren.van.der@gmail.com

Graag aangeven:

- met hoeveel personen u aanwezig bent;
- of u met het openbaar vervoer komt, dan wel met de eigen auto;
- of u wellicht dieetwensen hebt;
- of u de vergaderstukken van te voren thuis gestuurd wilt hebben, per post, of per e-mail.
- Of u er prijs opstelt gebruik te maken van een rolstoel.

Op 23 mei is er tussen 08.45 – 09.45 uur militair vervoer aanwezig vanaf NS-station Eindhoven naar de kazerne. Vanaf 16.00 uur is er weer transport van de kazerne naar het station.

Komt u zelf met de auto, dan is het op het kazerneterrein verplicht om in de vakken te parkeren. Er is een wegsleepregeling van kracht.

Tot 23 mei!

Vereniging van Oud-Strijders Indië-Bataljons Garderegiment Prinses Irene

Organisatie: VVVGFPi. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036. e-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

DB VOSIB (in ruste). H. (Harry) Vleeming, (voorzitter) St. Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort, Tel. 026-3118271.

Th. J. (Theo) van Alst (secretaris) Nic. Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar, Tel 0316-524002, e-mail: t.alst@upcmail.nl

W. G. (Wim) ter Horst (penningmeester) Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen, Tel. 0575-510207 e-mail: wg.terhorst@upcmail.nl

Bankrekening (IBAN): NL13ABNA0532560396 t.n.v. Ver. Oud Strijders Indië Bataljons Garde Regiment Prinses Irene te Breda.

TOESPRAAK VAN HARRY VLEEMING, VOORZITTER VOSIB OP 10 JANUARI 2014

REGIMENTSJAARDAG TE DIRSCHOT

Het Dagelijks Bestuur in “ruste” van de Vereniging van Oud-Strijders Indië-bataljons is niet vergeten door de nieuw benoemde regimentscommandant Luitenant-kolonel Nico Boom.

Daarom zijn we vandaag voltallig aanwezig en u zeer erkentelijk voor deze uitnodiging en bijeenkomst. Allereerst regimentsgenoten, leden en Fuseliers, van harte gefeliciteerd met de 73 jarige “Regimentsjaardag”. Tevens voor u allen nog een gelukkig, voorspoedig en bovenal gezond 2014 toegewenst.

Ik hoop voor u allen, dat het nieuwe jaar voor het bataljon en regiment een gunstig en positief verloop te weeg mag brengen. De onheilstijding van vorig jaar betreffende korting van ruim 1 miljard Euro op de Krijgsmacht-begroting kwam ook binnen de poort van de legerplaats Oirschot hard aan! Gelukkig wisten nadien de draad weer snel op te pakken. Overigens, jullie laten zich niet zo vlug uit het veld slaan, dat past niet bij een dienende Gardist van het Garderegiment.

Maar de Fuseliers en aankomende Veteranen verdienen wel in hoge mate respect, waardering en erkenning voor het werk dat zij op velerlei gebied verrichten! Een zichtbare krijgsmacht in ons land is en blijft van groot belang en wat uiteraard de hele samenleving raakt. Onze eerste, door de jonge veteranen van VVVGFI, verzorgde reünie is op 18 september 2013 alhier naar wens en tot volle tevredenheid verlopen. De voorzitter, Brigadegeneraal Arie Vermeij en de zijnen, mogen het dit jaar weer voor ons organiseren.

SECRETARIS VOSIB 60 JAAR GETROUWD.

Hoewel het al weer wat maandjes gelden is, in de Vaandeldrager 108 was daarvoor helaas geen ruimte, willen we toch nog aandacht besteden aan een heuglijk feit voor onze secretaris (in "ruste"): op 9 september 2013 vierden Theo en Mia van Alst hun diamanten huwelijksfeest.

Dit gebeurde in Café-Restaurant 't Centrum te Babberich, met een receptie en aansluitend voor familie en genodigden een diner-dansant.

De receptie was druk bezocht en werd opgeluisterd met muziek door het duo Koos en Jan, die door middel van keyboard; accordeon en trompet en saxofoon muziek ten gehore brachten, waarop volop kon worden gedanst, dit gebeurde zowel tijdens de receptie als tijdens het diner-dansant.

Het diner was voortreffelijk verzorgd, halverwege het diner werd er gepauzeerd en toen bleek pas goed de persoonlijkheid van Theo in het plaatselijk verenigingsleven.

De muziekvereniging (waar Theo 77 jaar lid van is) kwam opdagen, compleet met vendeliers en schutterij (waarvan hij ook meer dan 50 jaar lid is).

Ook de carnavalsvereniging (Theo is medeoprichter van die club) ontbrak niet in het geheel.

Uiteraard bracht de muziek een serenade aan het diamanten paar, was er een vendel-hulde en zorgde de schutterij voor een paar zware saluutschoten.

Vanaf de zijlijn kunnen wij als midden-tachtigers en rustende Veteranen hier dankbaar van genieten en met veel genoegen op terugzien.

De definitieve overdracht van taken door de VOSIB aan het bestuur VVVGFI heeft een nieuw begin gemaakt van reünies en herdenkingen voor de aankomende jaren en toekomst.

Onze tradities blijven hierdoor gewaarborgd en als zodanig zeker gesteld.

De verbondenheid van het Regiment met de Oud-Strijders Indië-bataljons is zondermeer grandioos en dat moet zo blijven!

Tot de deelnemers en liefhebbers, die straks aan de verschillende sportonderdelen deelnemen:

"Maak er een spannende, eerlijke en fijne strijd van".

Veel sterkte en succes.

Hartelijk dank

Tekst: Wim ter Horst

Na deze gezellige onderbreking werd het voortreffelijke diner voortgezet, waarna een ieder zo rond de klok van 21.00 uur zeer voldaan huiswaarts ging.

REÛNIE PARADE-EENHEID VOSIB IN KUMPULAN BRONBEEK TE ARNHEM

Op 30 november 2013 organiseerde de Parade-eenheid van de Vereniging van Oud-strijders van de Indië-bataljons haar reünie in de Kumpulan Bronbeek te Arnhem.

Voor dit jaarlijkse feest was buitengewone belangstelling en de serre zat goed vol. Bij binnenkomst werden de gasten voorzien van koffie en spekkook. Ongeveer half elf volgde de verwelkoming door Jan Schuurman en werd er een minuut stilte in acht genomen, om de overleden sobats te herdenken. Hierna verzocht hij Harry Vleeming het woord te voeren. Deze sprak allereerst een woord van dank uit aan het organiserend comité, te weten: Jaap Regts met echtgenote Stien en Jan Schuurman met echtgenote Eef. Dit voornoemde kwartet spant zich jaarlijks geweldig in voor het welslagen van dit festijn. Ook de Parade-Veteranen, die elk jaar aan het defilé te Wageningen en Den Haag deelnemen, werden hartelijk bedankt voor hun inzet, toewijding en beschikbaarstelling.

Na de toespraak werd de bingotafel met molen in gereedheid gebracht. De bingoloten waren snel aan de man gebracht; alle aanwezigen namen zonder uitzondering aan het bingo-spel deel.

Bingo

Drie rondes werden gehouden en daarbij vielen werkelijk leuke prijzen te bewonderen. Omstreeks 12.45 uur waren alle prijzen vergeven en kon men aan tafel voor de Indische maaltijd. De rijstmaaltijd zag er weer verrukkelijk uit en deed een ieder goed smaken! Het is zonder meer goed toeven bij de in sarong geklede Indische serveersters van Kumpulan Bronbeek. Na de rijkelijke maaltijd trad het Duo SUARA GEMBIRA oftewel "Vrolijke Stem" voor het gezelschap op. Onder leiding van Stephen de Ruyter en zangeres Lanny Dikmans zorgde dit tweetal voor goede muziek, dans en sfeer. Binnen een mum van tijd zat de pret en stemming er goed in.

Diverse Indische liederen werden ten gehore gebracht; ook enkele die ons Veteranen als bekend in de oren klonken!

Tijdens de muzikale pauze werd een Indische klederdrachtshow opgevoerd. Eén voor één kwamen jonge meisjes van Indische afkomst hun prachtige kleding aan het gezelschap vertonen.

Deze show werd met een groot ap- *Zangeres Lanny Dikmans* plaus beloond en ook zangeres Lanny Dikmans, die de leiding van de show had, deelde in dit applaus. Na een tussentijdse uitreiking van meerdere boeketten bloemen aan diverse personen, werd om ongeveer half vier deze gezellige bijeenkomst beëindigd.

Modeshow

Harry Vleeming bedankte Stephen de Ruyter en Lanny Dikmans hartelijk voor hun muzikale inbreng en bood ook hen een boeket bloemen aan.

Verder dankte hij alle aanwezigen voor hun komst en inbreng en wenste ook allen tevens een goede thuiskomst toe.

Bloemen voor de dames

Vierde bataljon GRPI

Garderegiment

1946-1950

Reünie Commissie

4^e Bataljon

Organisatie: VVVGFP. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036. E-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

4e Bat. GRPI: Contactpersoon Th. J.(Theo) van Alst, Nic. Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar, Tel. 0316-524002. E-mail: t.alst@upcmail.nl

UIT HET DAGBOEK VAN JAAP GRAVESTEIJN 4 GRPI - VERVOLG VAN VAANDELDRAGER 108 (REDACTIE: VANWEGE DE AUTHENTICITEIT ONVERKORT WEERGEGEVEN)

Toeloengagoeng , Oost Java 1949

1 augustus: Maandag alweer een nieuwe maand, vanmorgen konvooi begeleiden naar Noenoet, daar moeten wij wachten, na een paar uur waren de wagens naar Ledojo terug, een drie tonner was op een mijn gereden, een licht gewonde.

2 augustus: Vanmorgen naar Kediri geweest, verder rustig.

3 augustus: Gisteravond sprak de legercommandant, hij maakte bekend dat de order staakt het vuren vanavond was ingegaan, wij waren nooit vijanden geweest met de republiek, dat besepte de republiek nu ook en zullen we nu verder samen werken, ik ben benieuwd maar voel me al besodemieterd om ook maar iets van samenwerking te geloven.

4 augustus: Vanmorgen om 07.30 uur werden we gewekt door een harde knal, het bleek dat "onze vrienden" een trekbom hadden afgetrokken tussen een konvooi van de Genie die op weg waren om de weg naar een nieuwe post berijdbaar te maken. Kapitein Kattkamp met een tolk en een brenschutter (op klompen) Lt. V.d. Veer en ik gingen lopend

Op trekbom gereden nabij Blitar

op onderzoek uit, dwars door de kampongs, op een viersprong waar we om het hoekje keken, zagen we twee orangs aankomen die we niet vertrouwden, de Luit. en Kapitein liepen achterom om ze de terugweg af te snijden, toen die lui op tien meter afstand waren sprongen de brenschutter en ik op de weg, bij de roep Brenti bleven ze even staan maar probeerden toen te vluchten. Omdat je onmogelijk een kogel voor kunt blijven moesten ze het loodje leggen, wij vonden papieren, 2 handgranaten en een dolk, om 09.00 uur waren we weggegaan en om 12.00 uur waren we weer "thuis", maar vanmiddag om 14.00 uur gingen we weer op stap om op 06.30 uur terug te zijn zonder succes.

5 augustus: Een rustige dag.

6 augustus: Een rit naar Kediri maar verder rustig.

7 augustus: Zondag, gistermiddag liep er een band van de Weap leeg, en nu staat er weer een leeg. Vanwege ons aanstaand vertrek naar Gondanglegi was er een soort parade, van de Staf Cie alles wat gek kon doen, en wat ook gek was dat was present, de M.T. had een auto uit het jaar 1912 met massieve banden, omdat de motor deze keer niet wou lopen waren er twee karbouwen voor gespannen, en 2 bedja's daar achter geknoopt, het verbindingspeloton liep er voor met een kapotte radio set, de Welfare sloot er op aan met lege flessen in een Bedja, de koks hadden hun theewagen en karretje achter een jeep, alles zag er even gek en potsierlijk uit, het vuur onder de theewagen gaf geen hitte maar wel rook, daarna kwam de fourage met 2 kleine karretjes en achterop was geschilderd "P. van Leest Kruidenier te Toeloengagoeng". Kapitein van Leest is n.l. onze Kwartiermeester. De bewapening bestond uit messen, klewangs, bezems, houten geweertjes etc. Overall werd in de grond geprikt voor mijnen en bommen Bij het Aloon Aloon werd slag geleverd, de tegenpartij verloor natuurlijk. Vandaag inpakken voor de verhuizing naar Gondanglegi.

8 augustus: Vandaag zijn mijn 2 lekke banden weer gemaakt, en moest er een radio set in de weap worden geplaatst.

9 augustus: Vanmorgen om 09.00 uur vertrokken we uit Toeloengagoeng, sergeant de Jager rijdt vooraan met een waterwagen (er waren al drie konvoien voor ons vertrokken, wij waren de laatste) daarachter Baltus met onze grote pantserknots op sleeptouw, gevolgd door het restant van de M.T., ik reed achterop, onze radio man kreeg de hele rit geen verbinding met het voorgaande konvooi. Tot Blitar ging alles goed, daar bleek dat de drie kwart tonner van Hurkens meer olie gebruikte dan benzine, dat koste een half uur oponthoud. Halfweg Wlingi raakte de drie kwart tonner van pater Beaten defect, die

nam ik op sleeptouw maar later kon die weer op eigen kracht verder. Hurkens kon een helling niet opkomen en daar gaf mijn Weap weer hulp, via Wlingi kwamen we in Kepandjan, die weg is sinds een week weer open, tijdens de tweede actie was het de aanvoerweg voor de 4e Inf. Brigade, maar door de grote activiteiten van de peloppers moesten wij die moeilijke weg door de bergen en heuvels opgeven. Alles ging dus goed maar 10 km voor Kepandjan dook de zware pantserwagen in een greppel, het chassis was verwrongen en de voorveren kapot, waardoor we die tot onze spijt moesten achterlaten. Er was weken aan gewerkt, alleen de motor zou er nog in geplaatst worden. De wielen werden er af gehaald waarna ik de pantserwagen met de Weap onderste-

boven trok, de Luit was boos omdat bleek dat Henk Meinderts onze meubels er in had verstopt (het was zo dat bij iedere verhuizing de opdracht was de meubels te laten staan) wat we niet deden omdat we zeker wisten dat de nieuwe behuizing leeg zou worden aangetroffen. Tegen dat het donker werd waren we in Gondanglegi, de plaats van onze bestemming, waar wij als laatste arriveerden. Ons nieuwe thuis bleek nog te slecht voor een varkenshok. Wij stierfen die nacht van de kou, terwijl onze kelen dicht zaten van de stof.

10 augustus: Vanmorgen moet ik een konvooi begeleiden naar Malang, met de Weap vol jongens tuften wij door Malang om de wegen wat te leren kennen, afgelopen zaterdag zijn er in Malang vier soldaten, drie KNIL mannen vermoord. Ook is er een afdeling politie van 17 man ongeveer 20 km buiten de stad spoorloos verdwenen, ze waren gewapend met gloednieuwe Belgische karabijnen.

11 augustus: Vanmorgen zijn wij met ze drieën, Henk Meinderts, Henk Bruggink en ik verhuisd en liggen nu op een grote zolder 5 meter boven de grond, leuk is het niet maar er is licht en lucht (beneden ons is een benzine opslag).

12 augustus: Vanmiddag ben ik weer naar Malang geweest.

13 augustus: Vanmorgen eerst een drie tonner begeleid naar Toeren, daarna naar Malang, Lt. v.d. Veen gaat de laatste dagen vaak zelf mee, het is opvallend zo kwaad als de inlandse burgerij ons aankijkt in Malang, of dat door onze baarden komt weet ik niet, gemiddeld wordt er per dag een militair neergeschoten in Malang, onze verbindingswagen kwam toevallig langs toen er een militair net was neergeschoten, de man lag bloedend op straat maar de burgers liepen gewoon door alsof ze zeggen wilden dat het hun niet interesseerde. Vanmiddag een defecte wagen 10 km vanaf ons kamp opgehaald, het eerste konvooi kreeg vanmorgen een kleine trekbom.

14 augustus: Zondagochtend, de weg naar Malang zwepen, samen met de ondersteuningscompagnie, verder is het rustig, wat de toestand zal brengen weten we niet maar dat het een rare boel wordt is zeker. De laatste dagen melden veel peloppers zich met hun wapens, anderen komen gewoon op bezoek bij onze posten, alleen in dringende noodzaak mogen we schieten, en overal hangen de rood - wit vlaggen.

15 augustus: Vandaag onderhoud aan de Weap, we hadden nog van 4 - 5 R.I. een oude fluit gevonden die we aan de uitlaat lassen.

16 augustus: Vandaag naar Soerabaia, het was fijn rijden op zo'n goede weg

17 augustus: Vanmorgen Kees van Vliet begeleiden met zijn waterwagen, Johny Krist achter het stuur, ik lette op, overal rood - witte vlaggen, we kunnen gerust naar huis gaan.

18 augustus: Als we naar Malang rijden zien we dat de rood - wit vlaggen weg zijn, dat mocht dus niet.

19 augustus: Vandaag zijn we naar Blitar geweest met de Luit. alles bleef rustig.

20 augustus: Een rustige zondag

21 augustus: Nog een rustdag

22 augustus: Vandaag de zandzakken die voorin de Weap op de vloer liggen verwijderd, daarvoor in de plaats wat platen rubber neergelegd, het gewicht van de verwijderde zandzakken en modder was zeker 150 kg.

23 augustus: Vanmorgen naar Soerabaia, 3 jeeps ophalen, de peloppers houden zich hier rustig, maar in Madioen is het nog mis, daar zitten de communistische peloppers.

24 augustus: Wat stuk en versleten goed ingeleverd bij de fourier, alleen mijn hoed wou hij niet aannemen, die was nog prima maar zo gekrompen dat ik die niet meer op kon, de hoed even tussen de Weap en een drietonner en met amerel over de rand, knap gedaan zei de fourier.

25 augustus: Vanmorgen naar Malang om de uitlaat te laten lassen.

26 augustus: De Weap wegens stukke benzinepomp laten repareren in Malang, zelf ben ik de hele dag al beroerd door het spuitje van de dokter.

27 augustus: Om 06.30 uur vertrokken naar Kediri, we rijden via Wlingi en Blitar. Mee gaan de Luit., Henk Bruggink en de Vickers, Henk achter het stuur en ik lette op, de heenweg was 130 km, tot Wlingi reden we door de heuvels dus stijgen en dalen, alles bleef rustig, in tegenstelling tot vóór het staakt het vuren was Wlingi - Blitar de dodenweg voor ons bataljon. Kediri was ook rustig, we gingen retour via Modjokerto, Soerabia en Malang, om 07.30 uur waren we weer in Gondanglegi, zo zwart als de pelopers en half bevroren, het mandiewater was ijskoud.

28 augustus: Een rustige zondag, naar de film in Malang, daar draaide de leuke film Sindbad de Zee-man.

29 augustus: Een rustige dag

30 augustus: Vandaag naar Soerabaia, Henk weer achter het stuur, twee drie tonners opgehaald, op de terugweg hadden Henk en ik de Weap voor ons beiden.

31 augustus: Vannacht moet ik op wacht van 01.00 uur tot 03.00 uur, alles blijft rustig

Einde dagboek Jaap Gravensteijn

Vijfde bataljon GRPI

Organisatie: VVVGFP. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036. E-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

5e Bat. GRPI: W.G. (Wim) ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT te Zutphen. Tel. 0575-519207. E-mail: wg.terhorst@upcmail.nl

UIT HET DAGBOEK VAN F. MULDER, 5 GRPI - VERVOLG VAN VAANDELDRAGER 108 (REDACTIE: VANWEGE DE AUTHENTICITEIT ONVERKORT WEERGEGEVEN)

Alang Pandjang: 8 juni – 12 juli 1949

Het leven gaat hier rustig verder. Wacht is aangenaam als je als wachtcommandant in een verwarmde kantine mag verblijven. Beter dan aan de Tapakis in een tent, weet je nog wel?

Het is opkomende maan als we de maand juli ingaan. De accu van de radio is nagenoeg leeg, doch geeft evenwel voldoende geluid voor zachte muziek deze nacht. Te middernacht slaat de Big-Ben haar zware slagen. Mijn laatste pakje shag zal er deze nacht wel aangaan, want roken verjaagt de slaap. De snorrende kachel geeft op deze hoogte aangename warmte. Het jeepaggregaat wordt afgezet en d.w.z. dat de jongens van de verbindingen ook hun klamboe gaan opzoeken, terwijl ik met de posten blijf waken voor dit bivak hoog in de bergen. Het KNIL leeft op deze post anders dan wij gewoon zijn. Zij lijken zelfs meer op rondzwervende troepen dan georganiseerd, zoals wij. Met een banjo op wacht staren ze 's nachts voor zich uit, schieten lukraak de gehele dag. Vuurdiscipline is voor hen een moeilijk woord. Als losse groepen trekken ze op patrouille, verblij-

ven lange tijd onder de bevolking in de kampongs en keren, ieder willekeurig, 's avonds terug. Hard zijn ze wel, ook voor zichzelf en op die manier vangen ze wel eens wat.

Op 4 juli neem ik de twee extra verstrekte dekens weer in, want men zegt dat we gaan vertrekken naar een andere post. De Luit is goed woest, als hij vanmiddag hoort, dat de verhuizing niet doorgaat. Ik deel de dekens, broeken en hemden voor de komende nachten weer uit.

Op 7 juli moet er helaas ongewapende begeleiding geleverd worden in Padang voor een militaire begrafenis van soldaat S. van de 3e compagnie uit Pajakoemboeh. Uit de Theresiakerk te Padang leidt de aalmoezenier K. deze dienst. Saluutschoten op de begraafplaats luiden de eeuwige vrede in voor deze dappere militair die zijn leven gegeven heeft voor het vaderland.

Onze Luit ligt 8 juli ziek op bed, waar deze keer niet de malaria, doch bronchitis hem velt. Hij denkt toch

Begravenis

niet, dat hij van alles verlost blijft!

In deze week komt toch aan deze rustige, koude periode een einde. Velen kunnen nu niet goed meer tegen deze te felle Hollandse frisheid.

Op wacht gaat alles rustig door; de zilveren maan schijnt haar licht in de snelstromende kali van Alang Pandjang. Een deur kraakt. Het is middernacht, ik ga aflossen. Vier sneetjes brood liggen nog in de kast bij de officieren; deze worden door mij gerampokt en geroosterd op een nog nagloeïend vuur in de keuken. Terwijl ik viermaal een langslaper moet wekken voor de wachtronde, vergeet ik het brood. Opgeschrikt door een brandlucht, ren ik de keuken in, doch zie alleen nog maar vier stukjes kool en het enige wat ik nog kan doen, is mijn verkleumde handen boven het vuur verwarmen.

Op 10 juli leveren we nog eens gewapende geleide bij wegherstel naar het ravijn met de kabelbaan. AAT-wagens zorgen ter plaatse dat de jongens afgelost worden, post en eten krijgen. 50 Koelies ruimen in drie dagen tijds de door de TNI opgeworpen versperringen op.

Brug- en wegherstel

Op 12 juli verlaten we deze post voorgoed en verkleumd zoeken we de tropenzon en haar warmte

weer op te Talang.

Ter afsluiting van deze periode iets over de exportartikelen van Sumatra en in het bijzonder die van Padang: Padang is eigenlijk een onbenullig stadje met een ongezond heet klimaat, nagenoeg aan de evenaar. De stad was voor de oorlog een straffkolonie voor het KNIL. Maar het is groot geworden door de cementfabriek van Indaroeng, waar het cement gefabriceerd wordt uit de kalkrotsen en per kabelbaan naar Emmahaven getransporteerd wordt.

Cultuurgebied bij Padang

De Ombilin-kolenmijnen van Sawah-Loento zijn na de acties onbeschadigd gebleven en produceren steenkolen voor de energievoorziening o.a. voor de cementfabriek en voor export via Emmahaven. In het zuiden nabij Korintji, 200 km. zuid - oost van Padang, is het land rijk aan theetuinen en nabij Fort de Kock en Pajakoemboeh zijn tabak en gambier de voornaamste produkten.

De Britse kust 1943/1944: oefenen aan de kust, waarschijnlijk omgeving Frinton-on-Sea, 1944

Organisatie: VVVGFP. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036.

E-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

6e Bat. GRPI: H. (Harry) Vleeming, St. Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort. Tel. 026-3118271

Voor de rubriek van het Zesde bataljon GRPI is in deze editie van de Vaandeldrager geen kopij aangeleverd.

Zevende bataljon GRPI, bataljon Berdjalan

Organisatie: VVVGFP. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036. E-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

7e Bat. GRPI: W.G. (Wim) ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT, Zutphen. Tel. 0575-519207, T. (Teus) Meijer, sociaal contactpersoon voor de regio Zuid West Nederland en J.P.J.M. (Sjaak) Besteman, sociaal contactpersoon voor de regio Noord West Nederland.

GESCHIEDSCHRIJVING VAN 7 IRENE, AANGELEVERD DOOR LEDEN VAN HET BATALJON, SAMENGEVOEGD DOOR WIJLEN MR. C.W. LABREE (BIJ LEVEN BURGEMEESTER VAN BARNEVELD). DESTIJD LUITENANT BIJ 7 GRPI - VERVOLG VAN VAANDELDRAGER 107.

Tekst bewerkt door Wim ter Horst

FAK - FAK.

En toen brak eindelijk de dag aan, waarop van achter de kim Fak-Fak opdook, de standplaats die bestemd was voor het tweede peloton van de derde compagnie, het peloton van de vaandrig G. A. Oostering. Als Soekarno van het Westen uit de aanval zou openen, dan zou dat peloton pal staan en de eerste klap behendig opvangen! Dat zou het overigens doen vanuit een lieflijk stadje, geplakt tegen een uit zee oprijzende heuvel, op de top waarvan de kazerne lag (overigens, alles wat daar in die kazerne nodig was aan levensmiddelen, meubilair, kleding enzovoort,

kon alleen maar op de rug van mensen naar boven worden gesjouwd.)

Het hele detachement, ongeveer zestig man sterk, bestond uit het peloton, uit een arts (dr. K. Boelen) enkele verplegers en koks, een speciale man voor de verbindingen, een groep van de 43ste Genie-veldcompagnie en nog enige mensen van de KNIL-inlichtingendienst. Fak-Fak is één van de oudste plaatsen van Nieuw-Guinea. Vanuit de meeste woningen heeft men een prachtig uitzicht op de Geramzee, die

Ingang Tangsi Fak Fak

Uitzicht op zee.

voor de kazernebewoners overigens als badkamer fungeerde.

Van 15 december 1949 tot 6 augustus 1950 heeft het tweede peloton daar, in dat stadje, een eventuele Indonesische aanval gespannen afgewacht. Gespannen maar vastberaden. Misschien is Soekarno daarvoor afgeschrikt. Het is tenminste niet op een aanval uitgedraaid. Dat betekent niet, dat het peloton er genoeglijk heeft geluierd of geslabakt. Integendeel. Om de haverklap doken één-daagse patrouilles het oerwoud in, naar de verschillende kampongs in het achterland.

Soms voer een patrouille per "Higginsboot" (gouvernementsmotorbootje) naar verder gelegen plaatsen, zoals Kaimana of Kotas, om vandaar (een heel zware opgave) te voet terug te keren.

Burgerwoningen Fak Fak

Voor de kust ligt het eiland Poelau Pandjang, waar op in schamele hutten zo'n tien Papoea's een miserebele lepra-kolonie vormden in die tijd. Zij kregen doktersbezoek en medicijnen; middelerwijl gingen de meevarende militairen op het eiland op varkensjacht: nu nog spreken oudere Papoea's ervan, hoe korporaal J .J .Roeper er zittend op een tak er in slaagde om, hoog vanuit een boom, een zwijntje te raken. De volgende dag heeft het detachement bij de nasi goreng saté babi gegeten.

En oudere verplegers hebben het er nog over, hoe dokter Boelen, toen hij overgeplaatst was naar Sorong, een levensgrote prauw meenam in de 'blistert' van de Catalina-vliegboot. Die blister kon daarvoor onderweg niet dicht.

Het eerste, wat Sorong van dokter Boelen merkte, was een grote prauw, die naar beneden zeilde, voordat de Catalina, nu met gesloten blister, op het water landde.

(Wordt vervolgd).

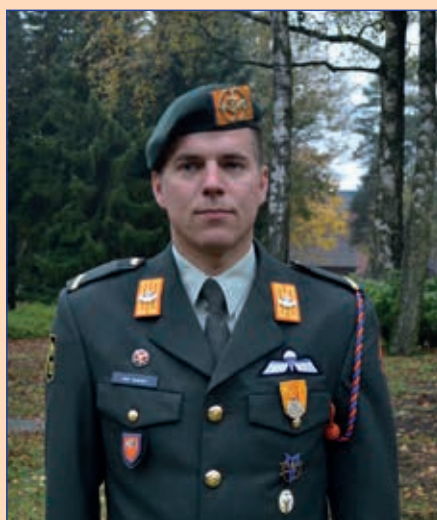

Catalina

Bronzen medailles

De Commandant A Compagnie, Kapitein Luijten, heeft op 12 november 2013 tweemaal een Bronzen Medaille uitgereikt aan de Sergeant van Vuuren en de Sergeant der Eerste Klasse Veenendaal. Op 31 januari overhandigde de plaatsvervangend bataljonscommandant, Majoor Peters, de Bronzen Medaille aan Sergeant der Eerste Klasse Platvoet. De Bronzen Medaille wordt uitgereikt voor 12 jaar eerlijke en trouwe dienst.

Alfa Compagnie In De West

De A Compagnie werd op 2 December 2013 uitgezwaaid door familie, vrienden en collega's. De aankomende 4 maanden verblijven ze op Curaçao. De compagnie zal zich vooral bezig houden met opleiden en trainen en het ondersteunen van de civiele autoriteiten waar nodig.

Vertrek Sergeant der Eerste Klasse Marco

Op 6 december 2013 namen familie en collega's afscheid van Sergeant der Eerste Klasse Marco op Eindhoven airport. Hij verricht namens het 17 Painfbat GPMI werkzaamheden voor HQ RC-North ASIC (All Source Intelligence Cell) te MAZAR-e SHARIF.

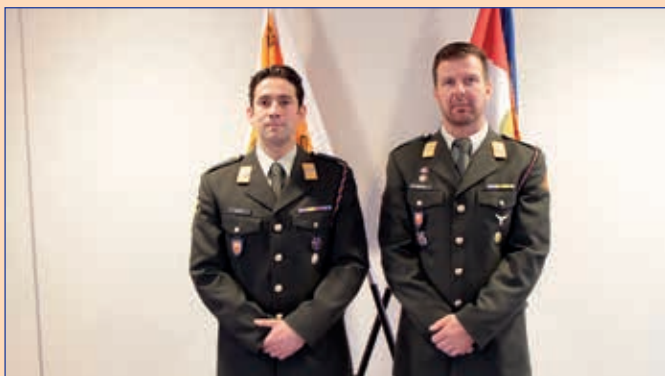

Commando-overdracht van de C Compagnie

De C Compagnie heeft sinds 9 december 2013 een nieuwe compagniescommandant. Daar waar eerder de compagnie werd geleid door Kapitein Kroon is de "cane", de stok die de commandant draagt, nu door de bataljonscommandant overgedragen aan Kapitein Kerstens.

Kerstcross

Op 19 december 2013 was de bataljonsappelplaats het verzamel- en vertrekpunt voor de jaarlijkse kerstcross. De tenuen waarin de Fuseliers stonden aangetreden, waren vanwege het ludieke karakter van de cross, nogal uiteenlopend. Zelfs de Kerstman, met arrenslee en kudde rendieren, mocht niet ontbreken. Na een korte toespraak van de bataljonscommandant nam de LO/sport het over en kon de cross beginnen. Gezamenlijk liep men een ronde over de kazerne om te eindigen in de bar van de Genie, waar lootjes werden verstrekt en kon worden genoten van een beker warme chocolademelk. Nadat iedereen binnen was werd begonnen met de bekendmaking van het 'meest ludieke tenue' en aansluitend de loterij.

Officiersbevordering

Op 17 januari jl. zijn twee vaandrigs bevorderd tot tweede luitenant, het betreft de Tweede-luitenants Starmans en Martens. Dit gebeurde pas na dat ze de calvados hadden opgedronken, met op de bodem van het glas het nieuwe rangonderscheidingsteken 'de gouden officiersster'.

Missie: Ballistic Missile Defence Taskforce in Turkije

Sergeant Lucas werd 26 Januari uitgezwaaid door collega's en familie vanaf Eindhoven Airport. Hij neemt deel aan de Patriot-missie in Turkije, waar hij zorg zal dragen voor de communicatie tussen de verschillende Patriot systemen en alles wat daarbij komt kijken. Sinds begin dit jaar zijn er zo'n 250 Nederlandse militairen in Turkije om het land te beschermen tegen mogelijke raketbeschietingen uit Syrië.

Stokoverdracht C Compagnie

6 Februari was de stokoverdracht bij de C Compagnie. Sergeant-majoor van den Berg droeg zijn stok en bijbehorende functie van Compagnies Sergeant-majoor (CSM) over aan de Sergeant-majoor van Kommer. Sergeant-majoor van den Berg gaat een nieuwe functie bekleden als Hoofdinstructeur bij de Luchtmobiele Brigade. Sergeant-majoor van Kommer heeft zijn werkplek bij het verkenningspeloton verlaten om zijn nieuwe functie te gaan vervullen.

De Britse kust 1943/1944: van al het oefenen wordt je dorstig, maar de Britse dames bekommeren zich om de "oefenende troep", Frinton-on-Sea, voorjaar 1944.

De Britse kust 1943/1944: de kantinewagen zorgt voor de onvermijdelijke Britse "tea" als onderbreking van een oefening, Frinton-on-Sea, voorjaar 1944.

FUNCTIE- EN STOKOVERDRACHT CSM C COMPAGNIE

Ten overstaan van niet alleen “Beren” en oud-“Beren” van de compagnie, maar ook vele genodigden van binnen en buiten het bataljon, overhandigde Sergeant-majoor Instructeur Van den Berg na ruim twee jaar CSM van de C Compagnie te zijn geweest, op 6 februari 2014 zijn CSM-stok aan zijn opvolger, oud-OPC van 17 Verkenningsspeloton, Sergeant-majoor Instructeur Rik van Kommer.

De functie van Compagnies-Sergeant-Majoor is een van de hoogtepunten in de carrière van een onderofficier; het is een intensieve, maar ook dankbare en eervolle taak deze functie te mogen vervullen. Zo is hij niet alleen de “moeder van de compagnie”, maar ook de officieuze personeelsfunctionaris van de eenheid. Hij is dé onderofficier van de eenheid die het talent en lef moet hebben, om ook impopulaire maatregelen op een positieve manier op te kunnen leggen. Een vakman, leider en instructeur, uit één stuk. Bewaker van rust, regels en discipline. En in het bijzonder is hij de mentor voor de onderofficieren van de compagnie en adviseert zijn compagniescommandant op alle gebieden. Kortom: CSM zijn is behoorlijk druk en het is zeker niet voor iedereen weggelegd.

Met het vertrek van Sergeant-majoor Van den Berg naar de School Luchtmobiel verliest de C Compagnie dan ook een enthousiaste en loyale onderofficier. Iemand die ervaren heeft hoe hectisch de functie kan zijn, maar er met veel plezier op terugkijkt. De C Compagnie is hem dankbaar voor de energie die hij dagelijks in de compagnie stak.

Zijn opvolger, Sergeant-majoor Van Kommer, heeft inmiddels zijn sporen binnen en buiten dit bataljon ruimschoots verdiend. Hij is dan ook een aanwinst voor deze compagnie die medio dit jaar als eerste eenheid van de 13e Gemechaniseerde Brigade overgaat van gemechaniseerd naar gemotoriseerd optreden.

OP UITZENDING IN MAZAR-E SHARIF

Op 6 december 2013 nam ik op Eindhoven Airport afscheid om namens 17 Pantserinfanteriebataljon GPFI en Nederland werkzaamheden te mogen verrichten voor HQ RC-North ASIC (All Sources Intelligence Cell) te MAZAR-e SHARIF in Kunduz, Noord-Afghanistan.

Rond 15.30 uur hadden we met een C-17 toestel “wheels-up” en zetten de koers naar Afghanistan, waar we om 22.00 uur Nederlandse tijd landden. Echter in Afghanistan was het toen 01.30 uur. Het is een tijdsverschil van 3,5 uur. We werden verwelkomd en opgevangen door een delegatie van het NSE (National Support Element) en vervolgden onze weg naar de Lions-Rock (Nederlandse bar) gelegen op het Nederlandse kamp ‘Dutch Mountain’ binnenin het Internationale Camp MARMAL. De werkomgeving en legering van het NSE bevindt zich op ‘Dutch Mountain’. Na een welkomstwoord, een

broodje knakworst en een drankje werd er meteen een begin gemaakt met de veiligheidsbriefing. Hierin wordt onder andere weergegeven hoe men zich dient te gedragen op Camp MARMEL en hoe men dient te handelen wanneer er een alarm wordt afgegeven. Na het verstrekken van de nodige informatie, helm, scherfvest, wapen en munitie werd ik begeleid naar mijn slaapverblijf voor het Nederlandse personeel dat werkzaam is voor HQ RC-North. Het personeel van HQ RC-North valt niet onder het NSE, vandaar dat wij dan ook elders gehuisvest zijn. De eerste paar dagen stonden in het teken van het “in-processing newcomers”. Hierbij moet je denken aan het maken van je ID-card, waar je werkomgeving is en waar de nodige facilitaire zaken zijn.

Camp MARMAL is een “kazerne” met veel faciliteiten. Zo hebben we twee DFac’s (Dinner Facility); een

Amerikaanse en een Duitse. Diverse winkels, twee sporthallen (een Duitse en een Amerikaanse), een kapper en diverse andere eetgelegenheden. Het personeel dat hier gestationeerd is hier prima van alle gemakken voorzien. Er is ook een internet/telefonie voorziening. Een Nederlandse provider is aanwezig op onze locatie, waar je tegen betaling kunt internetten, maar daarentegen is het telefoneren naar Nederlandse en Belgische vaste en mobiele nummers geheel gratis. Het enige wat je dient te betalen op borgsom is een SIM-kaart t.w.v. € 10,-. Bij je redeployment kun je er voor kiezen om de SIM-kaart te retourneren of te behouden. In het laatste geval blijf de SIM-kaart actief en kun je hem bij een volgende uitzending (mits dezelfde provider aanwezig is) gewoon gebruiken.

De werkuren binnen HQ RC-North zijn van 08.00 tot 20.00 uur. De vrijdag en zondag zijn hierop een uitzondering. Op deze dagen beginnen we (wanneer er

geen andere verplichtingen zijn) om 12.00 uur. Deze worden ook wel de “low ops”-dagen genoemd. Binnen de ASIC vindt dagelijks een bijeenkomst plaats voor het personeel. Vrijdagmiddags wordt de zogenaamde “coffee and cake” shura gehouden. Dit is een werkonderbreking van ongeveer 20 tot 30 minuten om met al het personeel een onderonsje te hebben buiten de werkplek. Verder hebben we met het Nederlands personeel dat werkzaam is op HQ-RC-North, iedere zondag een bijeenkomst. Hierin worden veelal Nationale zaken besproken en dit is ook het moment waarop de post wordt uitgedeeld. Daarnaast zijn er nog diverse Internationale en Nationale verplichtingen, zoals medaille- uitreikingen, commando-overdrachten, etc. waar wij aan deelnemen.

Mijn functie en werkzaamheden vinden plaats onder CJ2 DirINT (Director Intelligence) bij de afdeling ASIC (All Sources Intelligence Cell). Zoals de naam het al aangeeft, maken wij gebruik van allerlei verschillende bronnen om onze informatie te verzamelen; van werkelijk elke vorm van informatie maken we gebruik. Het is een multinationale setting en werkomgeving, dus de voertaal is Engels.

De werkzaamheden zijn van enorme omvang waar een behoorlijke dosis creativiteit, uitdagingen, flexibiliteit en doorzettingsvermogen bij komt kijken.

Maar 17 PAINFBAT GFPI heeft niet voor niks het credo:

“VOLO et VALEO”

Met vriendelijk Fuseliersgroet,
Sergeant der Eerste Klasse Marco

OEFENING STRONG FUSILIER/TOON DE BRESSER TROFEE

Tijdens de oefening Strong Fuselier wist sgt Hayen met zijn groep MRAT-1 op overtuigende wijze de Toon de Bresser-trofee te winnen. In het volgende interview vragen we Sergeant Hayen de hemd van het lijf over zijn ervaringen tijdens Strong Fuselier en nemen we een kijkje in de keuken van de anti-tankers van het bataljon.

Verrassend dat een anti-tankeenheid de Toon de Bresser-trofee weet te winnen...hoe verklaar je dat?

Het is minder verrassend dan je denkt. Het personeel dat in aanmerking komt voor een functie bij anti-tank heeft al één of meerdere functies doorlopen bij de infanterie en is dus zeer ervaren. Sinds MRAT (Medium Range Anti Tank) is ondergebracht bij de D “Springbok” Compagnie kunnen we volledig inzetten op kwaliteit en zijn we als anti-tank of eventueel lichte verkenningseenheid beter inzetbaar. Ook ons gedegen voorbereidingstraject heeft zeker bijgedragen aan onze prestatie.

Hoe zag dat voorbereidingstraject er uit?

De D “Springbok” Compagnie heeft in 2013 de focus gelegd op het voetoptreden. Vanwege deelname van het verkenningpeloton aan de Cambrian Patrol kon de gehele compagnie het opwerktraject voorafgaand aan die wedstrijd volgen.

Limburg

Zo zijn we naar de Limburgse heuvels gegaan om ons VTV- traject te volgen in voorbereiding op de komende oefeningen in bergachtig terrein. Het Limburgse landschap was ideaal om 20 tot 25 km per dag afwisselend te marsen. Tijdens de route waren er diverse (water-)hindernissen die overwonnen moesten worden. Dit gebeurde met gebruik van een touw of door middel van een wateroversteek.

Winterberg

In het Duitse skigebied Winterberg hebben we vervolgens doorgepakt op het tactische optreden te voet. Hierbij kwamen tijdens verschillende verkenningsoopdrachten de volgende aspecten aan bod: CTR, oriënteren in bergachtig terrein, KTL bereden en te voet, wateroversteek, ZHKH/CLS en afvoer van gewonden.

De verplaatsingen in de omgeving van Winterberg waren fysiek behoorlijk zwaar en ook mentaal werden we geprikkeld toen bleek dat, na afvoer van de gewonde, er geen pick-up was. De gewonde werd overgedragen en wij konden een exfiltratie van 15 km tegemoet zien. Ook na de laatste opdracht wachtte ons een verrassing, toen we na de pick-up netjes afgeleverd werden in Siedlungshausen in plaats van op het kamp. Hier wachtte ons een pittig programma onder leiding van de LO/S, een combinatie van GVA en groepsopdrachten.

Noorwegen

Na Winterberg zijn we naar de Norwegian Recon Team Competition gegaan. Dit is een wedstrijd voor Verkenningseenheden en bestaat uit een 24-uurs inzet waarbij ongeveer 30 km te voet verplaatst dient te worden met tussendoor diverse opdrachten. Het terrein was vergelijkbaar met Winterberg en de opdrachten bestonden uit: oriënteren, navigeren, vreemde wapens, ZHKH, CBRN, Noorse tent opbouwen en Noorse WW2 historie. Het eindresultaat was een zesde plaats met drie Noorse teams en twee Nederlandse verkenningseenheden voor ons. Diverse verkennings- en JISTARC-pelotons konden we achter ons laten. Dit was voor ons een teken dat we op de juiste weg zaten.

Garmisch-Partenkirchen

Meteen vanuit Noorwegen zijn we doorgegaan naar het skigebied Garmisch-Partenkirchen dat in de Duitse Alpen ligt, hier hebben we Optreden Bergachtig Terrein beoefend. Dagelijks maakten we tochten van 12 tot 22 km door de bergen met hoogteverschillen van 1800 m. We hadden te maken met wisselende weersomstandigheden met veel regen en op hoogte ook sneeuw. Veel aandacht hebben we besteed aan kledingdrills en marsdiscipline. Deze week werd afgesloten met de beklimming van de Dammkar, de zogenaamde Dammkartest. Deze beklimming is de in-test voor special forces die aan de Heeresbergesführer-opleiding willen beginnen. In hoog tempo wordt de berg beklommen en een ieder wist binnen een mooie tijd boven te komen.

Vormbehoud

Terug in Nederland hebben we door diverse marsmomenten ons niveau weten te behouden. Dit deden we door middel van kaartleesoefeningen van 15 tot 25 km in de strook gecombineerd met diverse opdrachten: Klimmen, Materieelherkenning, CBRN, ZHKH en wateroversteek.

Hoe zag de voorbereiding op de tactische onderwerpen er uit?

Tijdens de diverse oefeningen kwamen alle tacti-

sche aspecten aan bod, hierdoor konden we ons onder diverse omstandigheden bekwamen. Specifieke zaken als een hinderlaag hebben we in de week voorafgaand aan Strong Fuselier beoefend.

Wat is het belangrijkste dat je als groep voor elkaar moet hebben?

- Allereerst dient een ieder zijn militaire basisvaardigheden (MBV) op orde te hebben en fysiek op het juiste niveau te zijn.
- Daarnaast is samenwerken van groot belang. Elkaar ondersteunen waar nodig!
- Als groepscommandant de groep blijven motiveren om voor het beste resultaat te gaan, ook als na een minder onderdeel de kans op goud nihil kan zijn.

Welke tips kun je startende groepscommandanten geven die in 2014 de Toon de Bresser-trofee willen winnen?

- Allereerst bij collega's navraag doen naar hun ervaringen tijdens Strong Fuselier, bijvoorbeeld hoe ze bepaalde acties hebben aangepakt.
- De voorbereiding niet alleen de laatste week voor Strong Fuselier oppakken, maar maak er een continu proces van gedurende het gehele jaar.
- Op fysiek gebied: marsen in veel varianten, bijvoorbeeld oriënteren met behulp van kaart/kompas/DAGR. Veel verschillende afstanden, 10 tot 25 km, afwisselende bepakking en verschillende ondergronden opzoeken om de variatie erin te houden.
- Op mentaal gebied: tijdens oefeningen mentale prikkels inbouwen, bij de LO/S eventuele hoogtevrees wegnemen.
- Opleiding & training (O&T): lessen verzorgen in de onderwerpen die terug gaan komen tijdens Strong Fuselier.

Waar ligt nu de focus bij jouw peloton?

De focus ligt nu bij het O&T MRAT. Dat wil zeggen dat we na een half jaar voetoptreden en veel perso-

nele wisselingen, het MRAT optreden met de Fennek weer volledig zijn gaan oppakken. Onze focus wordt weer het bereden en uitgestegen 'groene' gevecht.

Hoe ziet dat O&T-traject eruit?

De laatste weken zijn we erg druk geweest met het gevechtsgereed maken van de Fennek, opstelling betrekken met de Gill, voertuigcamouflage, verplaatsingstechnieken bereden en het Verhogen Eigen Mobiliteit (VEM). Lessen Panzerfaust 3, indoor- en outdoortrainer Gill en materieelherkenning staan ook weer maximaal op het weekrooster.

Kun je ons wat meer vertellen over het betrekken van een opstelling met de Gill?

Vanuit een bereden verplaatsing betrekken wij een afwachlocatie, waarna de ploegcommandant met een schutter de voertuigopstelling en meerdere afvuurlocaties gaat verkennen. Indien de locaties zijn verkend, trekken de voertuigen bij en worden in het bos in een tactische opstelling gegidst. De chauffeurs zorgen voor de camouflage, de schutters bouwen ondertussen de Gill op. Indien gereed gaan schutters en commandant de hoofd- en reserveopstellingen betrekken. Tijdens deze actie wordt bij de voertuiglocatie de nabijbeveiliging gegarandeerd door het overig personeel, waarbij de .50 mitrailleur continu bemand is.

Hoe trainen jullie verplaatsingen met de Fennek?

Wij hebben diverse manieren van tactisch verplaatsen behandeld, hierbij kwamen de technieken groen, geel en rood veelvuldig aan bod. Doordat wij optreden in groepen van twee voertuigen en zes militairen, ver van eigen troepen, zijn we meer op elkaar aangewezen. Wanneer een voertuig dan ook vast komt te staan passen wij het 'VEMMEN'* toe, om zo het voertuig weer inzetbaar te krijgen. Hierbij kunnen we gebruik maken van de BDRI (Banden Druk Regel Installatie) om de juiste spanning in de banden te krijgen voor optimale grip. Wanneer dat niet toereikend is dan plaatsen we de gripkettingen om de wielen. Indien het voertuig nog steeds niet

in beweging komt maken wij gebruik van het liersysteem of het hefkussen om zo onze mobiliteit te herwinnen.

* VEM is Verhogen Eigen Mobiliteit.

Op welke wijze bekwamen jullie je op het gebied van anti-tank?

Wij beschikken over twee anti-tankwapensystemen, de GILL en de Panzerfaust 3. Hierdoor zijn we in staat om vanaf 15m t/m 2500m Tanks, Pantervoertuigen en versterkte opstellingen uit te schakelen. Door middel van de trainingssystemen indoor- en outdoortrainer GILL, die ons een zo realistisch mogelijk scenario projecteren, waarbij wij onze handelingen tot en met het afvuren van de Gill maximaal kunnen beoefenen. Met betrekking tot de Panzerfaust 3 trainen wij zo realistisch mogelijk in de KKW-sim, nadat we met exercitiemunitie de handelingen hebben beoefend. Tevens is goede kennis op het gebied van materieelherkenning van belang.

We moeten namelijk eerst duidelijk identificeren of het voertuig vriend of vijand is alvorens het al dan niet uit te schakelen.

Wat is jullie volgende doel?

Ons volgende doel is hoge ogen gooien bij de Bartelsbeker. Vorig jaar hebben we daar punten laten liggen bij de onderdelen indoortrainer en materieelherkenning. Dat gaat ons dit jaar niet gebeuren.

Sergeant Hayen en de rest van het peloton hopen u met dit stuk wat meer beeld te hebben gegeven in het leven van jullie anti-tankers, de kleinste eenheid infanteriespecialisten van het bataljon. Zelfstandig, verantwoordelijk, fysiek fit maar vooral in hart en nieren: manoeuvre mannen!

Met Fuseliersgroet,

1 MRATPEL (Eenheid 7), D "Springbok" Compagnie

De Britse kust 1943/1944: de kantinewagen zorgt voor de onvermijdelijke Britse "tea" als onderbreking van een oefening, Frinton-on-Sea, voorjaar 1944.

De Britse kust 1943/1944: vanuit Wolverhampton werden mobiele douches geregeld voor de oefenende troepen aan de kust, voorjaar 1944.

OEFENING RECCE WOUNDED SCORPION

*Door : Sergeant der Eerste Klasse Vreeswijk en Sergeant Wuestman
Verkenningsspeloton 17 Painfbat GFPI*

04 februari 2014, Oirschot

Een week lang bezig zijn met ZHKH (Zelf Hulp Kameraden Hulp), één van de belangrijkste vaardigheden binnen een gevechtseenheid. Met dit als boodschap zijn de Sergeant der Eerste Klasse Vreeswijk en Sergeant Wuestman van het verkenningsspeloton aan de slag gegaan. Hierin kregen zij alle vrijheid van het pelotonskader om een volledige week op te zetten, met een zo realistisch mogelijke benadering; medisch handelen onder tactische én gevechtssomstandigheden. Na een aantal drukke weken voorbereiding was het zover.

Na theorie over de verschillende procedures, anatomie en drills, kon er worden aangevangen met casus training. De eerste casussen waren nog onder schoolse omstandigheden, dit werd echter de tweede dag “goedgemaakt” met een intensief sportmoment waarbij de verkenner vermoeid en met hoge hartslag diende te handelen bij een gewonde.

De derde dag stond in het teken van “Care Under Fire”, oftewel gedurende een vuurgevecht een gewonde helpen en de noodzakelijke medische verzorging toepassen.

Bijzonder was het feit dat we hiervoor de mogelijkheid hadden om dit te beoefenen op de Paintballbaan in Oirschot. Zodoende werden de verkenners geconfronteerd met daadwerkelijk projectielen die in hun richting werden geschoten. Uniek en uiteindelijk een fantastisch middel op gewenst gedrag te creëren. De avond werd ingevuld met het aanleggen van de infusen door de Combat Life Savers en twee kleine scenario's, waarvan één in een groene omgeving en één in een verstedelijkt gebied. Ook hier werd weer realistisch getraind door onder andere de inzet van de Korporaal Dennis van Esch, die

daadwerkelijk verwondingen heeft opgelopen in Afghanistan. De laatste dag bestond uit herhaling van casustraining en uiteindelijk na een korte bevelsuitgifte, de eindoefening van de week.

Ook hier werd alles uit de kast getrokken om de verkenners te testen. In dit scenario moest er eerst een neveneenheid ontzet worden en aansluitend gedurende een heftig vuurgevecht, medische hulp worden opgestart. Alle niveaus kwamen aan de beurt, van ZHKH voor het individu tot uiteindelijk de afvoerketen op compagniesniveau. Na de nodige evaluaties kon er vastgesteld worden dat de oefening “Recce Wounded Scorpion” een succes was, voor zowel instructeur als deelnemer. Er was keihard gewerkt en de leercurve was aanzienlijk. Natuurlijk was er ook een Best Man, de Korporaal der Eerste Klasse Meuleners mocht de Zilveren Cat (Combat Application Tourniquet) in ontvangst nemen.

Al met al een geslaagde week!

IN VUUR EN VLAM: COMPAGNIE GEREED VOOR DE “WEST”

Door: Tweede-luitenant Brans

Het nieuwe jaar stond voor een groot gedeelte van de B “Eagle” Compagnie in het teken van de cursus “Beteugelen van Woelingen” (BvW). Deze cursus is noodzakelijk om te voldoen aan de opdracht die de compagnie heeft kregen voor de Compagnie-in de-West-rotatie. In de taakstelling van de compagnie staat de verdediging van het Koninkrijk, het leveren van zachte bijstand en het leveren van harde bijstand aan de lokale autoriteiten van Curaçao. Verdediging van het Koninkrijk spreekt voor zich. Het leveren van zachte bijstand is per definitie gewelddoos, maar het leveren van harde bijstand kan met geweld gepaard gaan. Daarom is het dus cruciaal om de Fuseliers van de B Compagnie thuis te maken in het subsidiair en proportioneel aanwenden van geweldsmiddelen, ofwel; precies genoeg, niet te weinig, niet te veel.

De opleiding BvW werd in drie weken gegeven door de Koninklijke Marechaussee in Apeldoorn. De eerste week was alleen voor de kaderleden en voor enkele specialisten. De kaderleden hielden zich deze week bezig met psycho-sociale aspecten van het beteugelen van een menigte. De specialisten werden kundig gemaakt in het gebruik van traangas en blussen van personen en goederen.

De tweede week van de opleiding stond in het teken van het zich eigen maken van de technieken die komen kijken bij een BvW-peloton. Dat optreden laat zich nog het best vergelijken met dat van de Mobiele Eenheid (ME) van de politie. Formaties, verplaatsingstechnieken en aanhoudingstechnieken werden onderwezen door de eigen groepscomman-

danten aan hun “voeters”. Daarnaast stond ook de oefening verbaal geweld op het programma. Hierbij mochten de collega’s van 42 Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers, C “Eagle” Compagnie, de Fuseliers de huid vol schelden. Doel hierbij was dat de Fuseliers rustig moesten blijven en geen geweld mochten aanwenden als dat niet strikt noodzakelijk is. Hoewel sommige kerels het zwaar hadden, is een ieder geslaagd voor de oefening. Minstens even interessant was het gebruik van de Glock. Altijd op korte afstand en “in the blink of an eye”; vuurwapengeweld kan alleen worden gebruikt bij noodweer!

De derde en laatste week van de opleiding werd gehouden in Weeze, Duitsland. Op deze voormalige Britse RAF-basis is het mogelijk om te oefenen met vuur (Molotov-cocktails), te oefenen in een dorp en is het mogelijk om realistische rampenscenario’s te draaien. De leerdoelen vuur en molotovcocktails

waren hierbij zeker hoogtepunten. Het BvW-peloton moet namelijk weten hoe er gereageerd moet worden, als ze bekogeld wordt door Molotovcocktails. Er is sprake van een soort van zelfhulp, kameradenhulp. In eerste instantie probeert de enkele vent zelf zich te doven, lukt dit niet, dan hebben we specialisten die hem hierbij helpen. Dit is overigens wel situatieafhankelijk, want er kan nooit zomaar uit de

linie gestapt worden. De derde week werd afgesloten met individuele testen die wederom bestonden uit verbaal geweld, fysiek geweld, noodweer en aanhoudingstechnieken. Als laatste was er een pelotonsexamen, waarbij alle facetten van het optreden de revue passeerden.

De cursus bestond uit een hoop unieke, bijzondere en interessante leerdoelen. Voor de kerels en de kaderleden een leerzame week, die bijzonder goed begeleid werd door de Marechaussee. En het was dan ook een voldaan gevoel, toen een ieder weer in de bus terug zat naar 't Oirschotse Zand. Naast een hoop blauwe plekken en wat verbrande wenkbrauwen, had een ieder ook een welverdiend en hard bevochten certificaat in de rugzak.

De Britse kust 1943/1944: mobiele douches voor de oefenende troepen aan de kust, voorjaar 1944: de werking wordt uitgelegd.

De Britse kust 1943/1944: mobiele douches voor de oefenende troepen aan de kust, voorjaar 1944. De wagens werden ingezet door de vrouwelijke militairen van het Vrouwen Hulp Korps, opgericht in april 1944. De gebruikers lijken dat niet erg te vinden.

70-jarige herdenking van de geallieerde invasie in Normandië

De voorbereidingsperiode

1943 1944